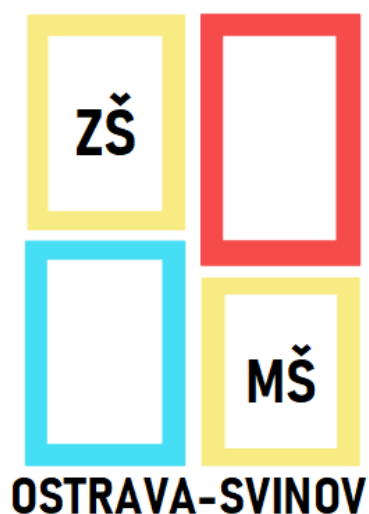

**Základní škola a mateřská škola Ostrava-Svinov, příspěvková
organizace, Bílovecká 10/7, Ostrava-Svinov, 721 00**

Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání

2. vydání

2021

OBSAH

1	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE.....	2
2	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	3
2.1	VELIKOST A ÚPLNOST ŠKOLY	3
2.2	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY	3
2.3	CHARAKTERISTIKA PEDAGOGICKÉHO SBORU	3
2.4	FORMY SPOLUPRÁCE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI A DALŠÍMI SOCIÁLNÍMI PARTNERY	4
2.5	DLOUHODOBÉ PROJEKTY.....	4
3	CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍCH OBLASTÍ.....	5
3.1	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY	5
3.2	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	9
3.3	PÉČE O ŽÁKY SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI.....	12
3.4	PÉČE O TALENTOVANÉ A MIMOŘÁDNĚ NADANÉ ŽÁKY	15
3.5	PRŮŘEZOVÁ TÉMATA	16
4	UČEBNÍ PLÁN	37
4.1	Organizace výuky vzdělávacích oblastí a jednotlivých vzdělávacích oborů	37
4.2	Poznámky k učebnímu plánu.....	39
5	UČEBNÍ OSNOVY.....	40
6	HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ	41
6.1	PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ ŽÁKŮ	41

1 IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název vzdělávacího programu: **Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání**

Název školy: **Základní škola a mateřská škola Ostrava-Svinov**

Adresa školy: **Bílovecká 10, 721 00 Ostrava-Svinov**

Ředitel školy: **Mgr. Iveta Komorášová**

Kontakty: telefon, fax: **+420 596 961 425**

e-mail: **zssvinov@zssvinov.cz**

web: **www.zssvinov.cz**

Zřizovatel: **Statutární město Ostrava, Městský obvod Svinov**

Adresa: **Bílovecká 69, Ostrava-Svinov**

Kontakty: telefon: **+420 599 421 020**

fax: **+420 599 421 024**

e-mail: **posta@svinov.mmo.cz**

web: **www.svinov.ostrava.cz**

ID datové schránky: **dxkt622**

IČ: **70 641 871**

RED-IZO: **600 144 925**

Platnost dokumentu od: 1. 9. 2021

Číslo jednací:

Datum projednání v pedagogické radě: 31. srpna 2021

Datum projednání ve školské radě: 31. srpna 2021

.....
Mgr. Iveta Komorášová
ředitelka školy

.....
razítko školy

2 CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 VELIKOST A ÚPLNOST ŠKOLY

Základní škola Ostrava-Svinov je školou plně organizovanou poskytující vzdělání od 1. do 9. ročníku. Základní škola využívá tři budovy z pěti, které náleží Základní škole a mateřské škole Ostrava-Svinov, příspěvkové organizaci. V hlavní budově na ulici Bílovecká 10/7 jsou žáci 1. a 2. stupně, školní družina, školní jídelna a dvě tělocvičny.

Na odloučeném pracovišti na ulici Bílovecká 1 jsou nejmladší žáci 1. stupně a jedna tělocvična. Na odloučeném pracovišti Evžena Rošického 1082/22 jsou žáci 1.–5. ročníku, školní družina, školní výdejna. Tělesná výchova u žáků této budovy je realizována v tělocvičnách na ulici Bílovecká, kam jsou žáci přepravováni školním autobusem.

Kapacita školy je 420 žáků a kapacita školní družiny je 200 žáků.

Škola se nachází v klidném prostředí, hlavní budova na ulici Bílovecká 10/7 sousedí s dopravním hřištěm a multifunkčním hřištěm, odloučené pracoviště na ulici Evžena Rošického je v blízkosti veřejného hřiště. V okolí všech budov se nachází obecní parky a dostatek míst určených k vycházkám. Dopravní dostupnost je zajištěna MHD.

Základní škola poskytuje vzdělání v rozsahu stanoveném Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělání. K plnění cílů v oblasti vzdělávání má škola rozpracován Školní vzdělávací program pro základní vzdělávání.

2.2 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY

Škola klade důraz na rozvoj v sedmi hlavních oblastech vzdělávání, a to na gramotnost čtenářskou, matematickou, jazykovou, informační, přírodovědnou, sociální i digitální. Škola je otevřena moderním trendům ve výuce. Zaměřuje se na využívání moderních technologií napříč všemi předměty.

Žáci jsou vedeni k týmové práci, vzájemné pomoci, sebehodnocení a respektu k sobě samým i k ostatním.

2.3 CHARAKTERISTIKA PEDAGOGICKÉHO SBORU

Počet členů pedagogického sboru závisí na počtu otevřených tříd a počtu oddělení školní družiny. Kvalifikovanost učitelského sboru se pohybuje v oblasti 90–100 %. V pedagogickém sboru jsou jak mladí učitelé, tak zkušení pedagogové.

Ve škole působí:

- výchovná poradkyně s odpovídající kvalifikací
- školní metodik prevence s odpovídající kvalifikací
- koordinátorka ICT s odpovídající kvalifikací
- metodik ICT
- speciální pedagožka s odpovídající kvalifikací

- koordinátorky ŠVP

2.4 FORMY SPOLUPRÁCE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI A DALŠÍMI SOCIÁLNÍMI PARTNERY

Naše škola je škola rodinného typu, vstřícná veřejnosti, otevřená novým přístupům ve vzdělávání a k tomu směřujeme všechny aktivity. Zákonní zástupci mohou školu i vyučování kdykoliv navštívit, o průběhu vzdělávání jsou informováni prostřednictvím platformy Bakalář, pořádáme konzultace a třídní schůzky, ale i spoustu akcí: divadelní přehlídky, projektové dny, besídky a vystoupení pro rodiče, vánoční jarmark, velikonoční tvořivé dílny, sportovní turnaje. Na webových stránkách školy se mohou rodiče i ostatní spoluobčané dovědět o činnosti a výsledcích práce naší školy.

Při škole pracuje SRPŠ, které má velkou tradici a podílí se na většině školních akcí, a to především finančně.

Dle zákona 561/2004 Sb. v platném znění byla ustanovena na naší škole Školská rada. Tento orgán je v naší škole tvořen dvěma zástupci zřizovatele, dvěma zákonnými zástupci a dvěma pedagogickými pracovníky školy.

Dobrá je také spolupráce s obcí, radou obce, zastupitelstvem obce. Účastníme se řady akcí pořádaných obcí – vytváříme kulturní program, účastníme se svinovské pouti, jarmarku a dalších významných událostí. Dobrá spolupráce je rovněž s dalšími organizacemi a spolky obce, včetně místní římskokatolické farnosti, ale i jinými organizacemi a institucemi mimo obec.

2.5 DLOUHODOBÉ PROJEKTY

Škola se každoročně zapojuje do projektů, jejichž poskytovatelem je převážně Statutární město Ostrava a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

Přehled projektů je každoročně zveřejňováno ve Výroční zprávě školy za daný školní rok.

Škola má zkušenosti s realizací těchto projektů:

- Otevřená škola
- Škola vážně i nevážně
- MAP ORP
- Ovoce a zelenina do škol
- Sportuj ve škole
- OKAP

3 CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍCH OBLASTÍ

3.1 ZAMĚŘENÍ ŠKOLY

3.1.1 POJETÍ ŠKOLNÍHO VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Základní vzdělávání musí být žákům školy užitečnou službou a má reflektovat i jejich očekávání a individuální potřeby. Takového cíle nelze dosáhnout, aniž by se změnilo tradiční chápání funkcí školy. Posláním školy v takovém případě nemůže být pouhé zprostředkování sumy vědomostí a zkušeností žáků z faktografických přehledů, ale jejich aktivní zapojení.

V našem pojetí je škola místem, které žáky motivuje a podporuje k aktivnímu učení se. A to nejen encyklopedickým vědomostem, ale pro život důležitým kompetencím učit se, řešit problémy a sociální dovednostem. Charakter práce pak má v žácích mimo jiné podporovat pocit bezpečí, možnost pozitivního prožívání, získání zdravého sebevědomí, rozvíjení kritického myšlení a schopnost sebehodnocení.

Naší prvořadou ambicí je proměnit školu v prostředí, kde se dětem s velmi různorodými vzdělávacími potřebami dostává nejen kvalitní a kvalifikované vzdělávací péče, ale kde se současně cítí bezpečně a spokojeně. O podobnou proměnu školy se společně s rodiči našich žáků pokoušíme již druhou desítku let. Připojujeme se ke vzdělávacím trendům v Evropě a chceme rozvíjet u žáků kompetence, které jsou nezbytné pro život v Evropě v 21. století.

V rámci procesu vzdělávání se věnujeme mimo jiné následujícím kompetencím:

Učení

- být schopen vzít v úvahu zkušenost
- dávat věci do souvislostí
- organizovat svůj učební proces
- být schopen řešit problémy
- být zodpovědný za své učení

Objevování

- získávat informace z různých zdrojů a posoudit jejich věrohodnost
- zvažovat různé zdroje dat
- radit se s lidmi ze svého okolí
- konzultovat s experty
- vytvářet a pořádat dokumentaci

Myšlení a uvažování

- chápat kontinuitu minulosti a současnosti
- nahlížet aspekty rozvoje společnosti kriticky

- být schopen se vyrovnávat s nejistotou a komplexností situace
- účastnit se diskusí a vyjadřovat vlastní názor
- vnímat politický a ekonomický kontext při vzdělávání a práci
- hodnotit sociální chování související se zdravím, životním prostředím
- vnímat hodnoty umění, literatury atd.

Komunikace

- rozumět a domluvit se, číst a psát ve více jazycích
- být schopen prezentovat, mluvit na veřejnosti
- obhajovat a argumentovat vlastní názor
- naslouchat a brát v úvahu názory druhých
- vyjadřovat se písemnou formou
- rozumět grafům, diagramům a tabulkám

Kooperace

- být schopen spolupráce a práce v týmu
- činit rozhodnutí
- řešit konflikty
- posuzovat a hodnotit
- navazovat a udržovat kontakty

Práce

- vytvářet projekty
- brát na sebe zodpovědnost
- přispívat k práci skupiny a společnosti
- organizovat svou vlastní práci
- projevovat solidaritu
- ovládat matematické a modelové nástroje

Adaptace

- využívat informační a komunikační techniky
- být flexibilní při rychlých změnách
- nalézat nová řešení
- být houževnatý v případě obtíží

3.1.2 HLAVNÍ A DÍLČÍ CÍLE VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Školní vzdělávací program základní školy má hlavní cíl připravit žáka školy k samostatnému začlenění do společnosti, kde projeví své znalosti a vědomosti v souladu s celospolečenskými normami.

Umožnit žákům osvojit si strategie a motivovat je pro celoživotní učení.

Podpora dětí k učení se:

- vybírat si a využívat vhodné způsoby, metody a strategie pro aktivní a efektivní učení
- vyhledávat a třídit informace a na základě jejich pochopení, propojení a systematizace je efektivně využívat v procesu učení a v praktickém životě
- využívat informační a komunikační prostředky a technologie

Podněcovat k tvořivému myšlení, logickému uvažování a ke schopnosti řešit problémy.

Podpora dětí k učení se:

- samostatně pozorovat a experimentovat, získané výsledky porovnávat, kriticky posuzovat a vyvozovat z nich závěry pro využití v budoucnosti
- uvádět věci a znalosti do souvislostí a na základě toho si vytvářet komplexnější pohled na přírodní a společenské jevy
- volit vhodné způsoby řešení úkolů, sledovat vlastní pokrok při zdolávání problémů, aplikovat osvědčené postupy při řešení obdobných nebo nových úkolů a situací
- vést žáky k všestranné, účinné a otevřené komunikaci
- formulovat a vyjadřovat své myšlenky a názory v logickém sledu, výstižně, souvisle a kultivovaně v písemném i ústním projevu
- naslouchat jiným a porozumět jim
- obhajovat vlastní názor vhodnou a kultivovanou argumentací

Připravovat žáky k tomu, aby se projevovali jako svébytné, svobodné a zodpovědné osobnosti, uplatňovali svá práva a plnili své povinnosti.

Podpora dětí k učení se:

- mít sebevědomé vystupování, pozitivní představu o sobě samém, ale současně schopnost cítit se do situací ostatních a respektovat jejich přesvědčení nebo názory
- řešit praktické problémy a životní situace na základě pochopení principů, jimiž se společnost řídí, znát svá práva i povinnosti
- schopnosti hodnotit výsledky vlastní činnosti i činnosti jiných

Vytvářet u žáků potřebu projevovat pozitivní city v chování, jednání a v prožívání životních situací; rozvíjet vnímavost a citlivé vztahy k lidem, prostředí i k přírodě.

Podpora dětí k učení se:

- schopnosti ochrany životního prostředí i ochrany kulturních a společenských hodnot

- vcítit se do situací ostatních a respektovat jejich přesvědčení nebo názory

Učit žáky aktivně rozvíjet a chránit fyzické, duševní i sociální zdraví a být za ně odpovědný.

Podpora dětí k učení se:

- používat bezpečně materiály, nástroje a vybavení, dodržovat dohodnutá pravidla, povinnosti a závazky, rozhodovat se správně, zodpovědně a schopnosti ochrany vlastního zdraví i zdraví ostatních
- s ohledem na své zdraví i zdraví jiných
- dle svých možností poskytnout účinnou pomoc v situacích ohrožujících život a zdraví

Rozvíjet u žáků schopnost spolupracovat a respektovat práci a úspěchy vlastní i druhých.

Podpora dětí k učení se:

- spolupracovat ve skupině při řešení daného úkolu, podílet se na vytváření pravidel práce v týmu a na utváření příjemné atmosféry v týmu
- aktivně přispívat k diskusi, umět v diskusi obhajovat vlastní názor, ale i respektovat zkušenosti a názory jiných

Vést žáky k toleranci a ohleduplnosti k jiným lidem, jejich kulturám a duchovním hodnotám, učit je žít společně s ostatními lidmi.

Podpora dětí k učení se:

- vnímat kulturní i historické dědictví jako významný fenomén
- být vnímavý k tradicím a kulturním hodnotám jiných

Pomáhat žákům poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti v souladu s reálnými možnostmi a uplatňovat je spolu s osvojenými vědomostmi a dovednostmi při rozhodování o vlastní životní a profesní orientaci.

Podpora dětí k učení se:

- využívat znalosti a zkušenosti získané v jednotlivých vzdělávacích oblastech v zájmu vlastního rozvoje i své přípravy na budoucnost
- rozvíjet své podnikatelské myšlení, orientovat se v základních aktivitách potřebných k uskutečnění podnikatelského záměru, chápat podstatu, cíl a riziko podnikání

Pomáhat žákům orientovat se v digitálním prostředí a vést je k bezpečnému, sebejistému, kritickému a tvořivému využívání digitálních technologií při práci, při učení, ve volném čase i při zapojování do společnosti a občanského života

Podpora dětí k učení se:

- využívat digitální technologie pro usnadnění práce, zautomatizovat rutinní činnosti, zjednodušit své pracovní postupy a zkvalitnit výsledky své práce
- ovládat běžně používaná digitální zařízení, aplikace a služby; využívat je při učení i při zapojení do života školy a do společnosti; samostatně rozhodovat, které technologie, pro jakou činnost či řešení problém použít

3.2 VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

3.2.1 KLÍČOVÉ KOMPETENCE – STRATEGIE NAPLŇOVÁNÍ

Klíčové kompetence představují souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů a hodnot důležitých pro osobní rozvoj a uplatnění každého člena společnosti. Jejich výběr a pojetí vychází z hodnot obecně přijímaných ve společnosti a z obecně sdílených představ o tom, které kompetence jedince přispívají k jeho vzdělávání, spokojenému a úspěšnému životu a k posilování funkcí občanské společnosti.

Smyslem a cílem vzdělávání je vybavit všechny žáky souborem klíčových kompetencí na úrovni, která je pro ně dosažitelná, a připravit je tak na další vzdělávání a uplatnění ve společnosti. Osvojování klíčových kompetencí je proces dlouhodobý a složitý, který má svůj počátek v předškolním vzdělávání, pokračuje v základním a středním vzdělávání a postupně se dotváří v dalším průběhu života. Osvojování klíčových kompetencí nelze tedy na úrovni základního vzdělávání považovat za ukončené, ale získané klíčové kompetence tvoří neopomenutelný základ přípravy žáka pro celoživotní učení, vstup do života a do pracovního procesu.

Klíčové kompetence nestojí vedle sebe izolovaně, různými způsoby se prolínají, jsou multifunkční, mají nadpředmětovou podobu a lze je získat vždy jen jako výsledek celkového procesu vzdělávání. Proto k jejich utváření a rozvíjení musí směřovat a přispívat veškerý vzdělávací obsah i aktivity a činnosti, které ve škole probíhají.

Ve vzdělávacím obsahu rámcových vzdělávacích programů je učivo chápáno jako prostředek k osvojení činnostně zaměřených očekávaných výstupů, které se postupně propojují a vytvářejí předpoklady k účinnému a komplexnímu využívání získaných schopností a dovedností na úrovni klíčových kompetencí.

V etapě základního vzdělávání jsou za klíčové považovány:

- **kompetence k učení**
- **kompetence k řešení problémů**
- **kompetence komunikativní**
- **kompetence sociální a personální**
- **kompetence občanské**
- **kompetence pracovní**
- **kompetence digitální**

V celkovém pojetí vzdělávání na naší škole jsou převážně uplatňovány takové formy a metody práce s žáky, aby docházelo k rozvoji osobnosti jako celku, tudíž i kombinovaně k rozvoji všech klíčových kompetencí. Naplňování jednotlivých klíčových kompetencí ve vzdělávacím procesu žáků je možno izolovaně popsat následujícím způsobem.

Kompetence k učení rozvíjíme individuálně podle dané situace u každého žáka. Hlavními strategiemi jsou kooperativní učení, práce s chybou a rozvoj sebehodnocení žáků.

Kompetence k řešení problémů rozvíjíme zejména učením v souvislostech, to znamená, že neučíme izolovaná data jednotlivých oborů, ale u dětí vytváříme ucelený obraz světa. Žákům jsou předkládány takové úkoly, jejichž řešení vyžaduje znalosti z více oborů lidské činnosti, resp. vzdělávacích oblastí, a tudíž i více přístupů k řešení. Tyto kompetence rozvíjíme také využíváním co největšího množství zdrojů informací – prací s knihou, internetem, praktickými pokusy, vlastním výzkumem žáků.

Kompetence komunikativní rozvíjíme vytvářením dostatečného prostoru pro vyjadřování žáků při problémovém vyučování, při zpracovávání školních projektů z nejrůznějších oblastí a jejich výstupů.

Kompetence sociální a personální budujeme formami sociálního učení. Snažíme se děti zapojit do organizace činnosti školy. V rámci skupinového vyučování žáci přejímají různé role.

Kompetence občanské rozvíjíme hlavně učením sociálním, metodami sebepoznávání a seznamování žáků s jejich právy, odpovědností a povinnostmi. Žáci jsou vedeni k tomu, aby respektovali národní, kulturní a historické tradice. Mimo jiné k tomuto je využívána spolupráce se školami v zahraničí.

Kompetence pracovní u žáků rozvíjíme opět formou projektové činnosti, skupinové a individuální práce. Důležitou cestou k uvědomění si důležitosti znalosti pracovních postupů a dovednosti používat pracovní nástroje v nejširším smyslu je hodnocení a sebehodnocení všech činností, které žáci provádějí.

Kompetence digitální pomáhá prohlubovat některé další kompetence, jako je komunikace, jazykové dovednosti nebo základní dovednosti v matematice a přírodních vědách. Zahrnuje kritickou a sebevědomou práci s celou škálou digitálních technologií při získávání informací, komunikaci a řešení základních problémů v životě.

3.2.2 SPOLEČNÉ POSTUPY ŠKOLY, UPLATŇOVANÉ VE VÝUCE I MIMO VÝUKU

K tomu, aby škola zajistila rozvoj klíčových kompetencí žáků, uplatňuje tyto společné postupy:

- využívání různých zdrojů informací,
- učitelé učí žáky pracovat s různými zdroji informací (tištěnými, elektronickými apod.)
- žáci mají k dispozici školní knihovnu a mohou využívat školní počítače s připojením na internet i mimo výuku
- využívání nových vyučovacích metod a organizačních forem výuky, při kterých jsou vytvářeny vhodné podmínky pro rozvíjení klíčových kompetencí žáků (moderní pedagogické trendy, skupinová práce, dialog, projekty, integrace výukových oblastí atd.)
- škola organizuje tematicky zaměřené projekty a exkurze, kde si žáci ověřují využitelnost školních poznatků v praxi
- spolupráce s rodiči a dalšími institucemi – školská rada, (skupinové aktivity, obec, pedagogicko-psychologická poradna, SRPŠ atd.)
- žáci se účastní veřejných odborných i kulturních akcí, na kterých aktivně vystupují se svými příspěvky

Poskytování poradenských služeb ve škole

Poradenské služby zajišťují výchovný poradce a školní metodik prevence ve spolupráci s vedením školy, třídními učiteli a dalšími pedagogickými pracovníky.

Zaměření poradenských služeb:

- poradenství žákům v oblasti učebních postupů, stylů a strategií, poradenství rodičům žáka ve výchově a vzdělávání
- poradenství při školní neúspěšnosti, postupy řešení neprospěchu a podpora žáků ve zlepšení, prevence neúspěchu
- poradenství při řešení a prevenci sociálně patologických jevů – rodině a žákovi, postupy řešení ve spolupráci výchovného poradce a pedagogických pracovníků
- poradenství žákům v obtížných životních situacích žákům
- poradenství rodičům v souvislosti s výchovou dětí
- kariérové poradenství, volba povolání
- poradenství pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními, včetně žáků z odlišného kulturního prostředí a žáků se sociálním znevýhodněním
- poradenství ke vzdělávání mimořádně nadaných žáků
- metodická podpora učitelů v psychologických a speciálně pedagogických dovednostech při pedagogické práci s žáky,
- poskytování informací o dalších službách poradenských zařízení a spolupráce s dalšími odbornými institucemi

Výchovný poradce a školní metodik prevence realizují konzultační hodiny pro rodiče podle rozvrhu a individuální potřeby žáků a rodičů.

Kariérové poradenství

Výchovný poradce poskytuje kariérové poradenství žákům a rodičům žáků, ve spolupráci s třídním učitelem a vedením školy zajišťuje organizaci přihlašování a přestupu k dalšímu vzdělávání. Ve vzdělávací oblasti „Člověk a svět práce“ probíhá rozvoj žáků vzhledem k jejich profesnímu zaměření, sebepoznání, orientaci ve světě práce. Ve spolupráci s poradenskými zařízeními je vytvářena nabídka diagnostiky k zaměření žáka s ohledem na další vzdělávání a povolání, k dispozici žákům jsou informační materiály o středním školství a trhu práce.

Prevence sociálně patologických jevů

Školní metodik prevence vytváří ve spolupráci s pedagogickým týmem „Minimální preventivní program“ pro daný školní rok a koordinuje jeho realizaci. Škola monitoruje rizika sociálně patologických jevů a při varovných signálech ŠMP koordinuje postup školy při jejich řešení – jednání s žáky i s rodiči, nabídka podpory a poradenství. Školní metodik prevence je v kontaktu s OSPOD příslušných úřadů městských částí, s kurátory pro děti a mládež a s institucemi poskytujícími služby v této oblasti. V oblasti prevence sociálně-patologických jevů škola spolupracuje s organizacemi, jež se podílejí na realizaci prevenčních workshopů, adaptačních a stmelovacích kurzů, ale i dalších preventivních programů.

Součástí prevence je také práce na budování zdravých vztahů v jednotlivých třídních kolektivech, otevřený dialog a vstřícný vztah mezi učitelem a žákem, intenzivní komunikace s rodiči. Prevence probíhá i v rámci výuky jednotlivých vzdělávacích oborů a při realizaci průřezových témat.

Psychologická péče

Na třídní učitele a výchovného poradce školy se mohou žáci kdykoli ve škole obrátit a požádat ho o konzultaci a podporu v obtížných psychosociálních situacích. Výchovný poradce školy pomáhá s řešením konfliktů mezi žáky, podporuje optimální komunikaci mezi rodiči, učiteli a žáky. Podporuje rozvoj pozitivních vztahů a řešení konfliktů v rámci třídy. Nabízí individuální pohovory rodičům v případě psychosociální krize v souvislosti s výchovou, péčí o děti, vztahem mezi rodičem a dítětem. Poskytuje konzultace a podporu učitelům v práci s žákem s potížemi v učení, v chování, v sebepojetí, ve vztahu k učiteli, k druhým lidem. Podává informace o dalších subjektech zajišťujících psychologickou a sociální péči.

Speciálně pedagogická péče

Speciálně pedagogickou péči zajišťuje speciální pedagog školy ve spolupráci s třídními učiteli a dalšími pedagogickými pracovníky. Koordinuje sestavení individuálního vzdělávacího plánu ve spolupráci s učiteli a rodiči. Zprostředkovává další odbornou péči a diagnostiku ve spolupráci s poradenským pracovištěm. Speciálně pedagogická péče probíhá prostřednictvím předmětu speciálně pedagogické péče, zpravidla v rozsahu 1 hodiny týdně dle doporučení ŠPZ. Speciální pedagog podporuje rozvoj žáka, poskytuje poradenství rodičům a metodickou podporu učitelům. U žáků s přiznaným podpůrným opatřením „asistent pedagoga“ škola místo pro tohoto pracovníka zajistí. Asistent pedagoga spolupracuje se speciálním pedagogem, třídním učitelem a případně s dalšími vyučujícími při naplňování IVP. Činnost asistentů pedagoga zajišťuje a koordinuje výchovný poradce.

Školní družina

Činnost školní družiny jako prvku zájmového vzdělávání je propojena ve velké míře s prací žáků při vyučování. Školní družina pracuje dle Kurikula ŠD – Tvoření pro radost a radost ze života, které navazuje na ŠVP ZŠ. Školní družina se aktivně zapojuje do projektů školy.

3.3 PÉČE O ŽÁKY SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Škola je otevřená žákům se zdravotním postižením, zdravotním a sociálním znevýhodněním i žákům talentovaným, žákům s mimořádným nadáním. Speciální pedagog ve spolupráci s třídním učitelem zjišťuje vzdělávací potřeby žáků a ve spolupráci s poradenským zařízením zajišťuje odbornou diagnostiku. Na základě diagnostiky jsou konzultovány, plánovány a využívány vhodné metody a organizační postupy výuky. Žáci se zdravotním postižením i žáci mimořádně nadaní jsou integrováni v rámci běžných tříd. Na základě odborného posudku poradenského pracoviště speciální pedagog, třídní učitel a další pedagogičtí pracovníci ve spolupráci se zákonnými zástupci žáka vytváří a realizují individuální vzdělávací plán (IVP). Struktura IVP vychází z platné právní úpravy, je doplněna v případě potřeby dohodou o formě podílu žáka a spolupráce se zákonnými zástupci.

Pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními budou na základě doporučení školského poradenského zařízení (v případech stanovených Přílohou č. 1 vyhlášky č. 27/2016 Sb.) v rámci podpůrných opatření upraveny očekávané výstupy. Při tvorbě IVP budou využity výstupy minimální doporučené úrovně (dle RVP ZV z roku 2016) a to tak, aby byl zajištěn soulad mezi vzdělávacími požadavky a skutečnými možnostmi žáků a aby vzdělávání směřovalo k dosažení jejich osobního maxima. V rámci inkluzivního vzdělávání je pro žáky s přiznanými podpůrnými opatřeními vytvořen Předmět speciálně pedagogické péče.

3.3.1 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM A ZDRAVOTNÍM ZNEVÝHODNĚNÍM

Škola vychází ze Směrnice MŠMT č.j. 13 710/2001-24 k integraci dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do škol a školských zařízení.

O zařazení dítěte do školy rozhoduje ředitel po dohodě s rodiči či zákonnými zástupci dítěte na základě speciálně pedagogického a lékařského vyšetření a s přihlédnutím k možnostem školy (architektonické řešení, počet žáků ve třídě, zkušenosti a vzdělání učitelského sboru, asistent, zabezpečení kompenzačními či edukačními pomůckami, odborná podpora, spolupráce s rodiči atd.) i místním specifikům (dopravní obslužnost, dostupnost zdravotně sociální péče atd.).

Nezbytná je především úzká spolupráce s odborným pracovištěm, v jehož péči se dítě nachází.

Škola:

- seznámí všechny učitele s postižením dítěte a jeho specifiky
- se dohodne s rodiči či zákonnými zástupci a odborným pracovištěm na možnostech úzké spolupráce
- vypracuje individuální vzdělávací program
- vysvětlí vyučujícím způsoby hodnocení žáka, možnosti úlev a toleranci
- seznámí spolužáky s handicapem dítěte a vším, co z toho vyplývá
- ponechává dítěti v hodinách potřebné pomůcky
- se snaží zajistit přístup k odborné literatuře a kurzům vztahujícím se k handicapu dítěte

Vzdělávání žáků s vývojovými poruchami učení nebo chování

Projevili-li se u žáka některé příznaky vývojových poruch učení (nejčastěji dyslexie dysgrafie), je se souhlasem rodičů poslán na odborné vyšetření do pedagogicko-psychologické poradny. Potvrdí-li vyšetření, že žák trpí vývojovou poruchou učení, je zařazen do seznamu integrovaných žáků a navštěvuje jednou týdně reedukační péči, která na škole je pro tyto děti zřízena. Reedukační péči vedou zkušení vyučující, kteří absolvovali potřebná školení, pro práci s těmito dětmi, resp. speciální pedagogové. Tito žáci pracují podle individuálních plánů vypracovaných na základě doporučení pedagogicko-psychologické poradny. Individuální plány, resp. zohlednění těchto žáků jsou vypracovávány rovněž pro všechny předměty, v nichž se může daná porucha projevit. Všichni vyučující jsou prostřednictvím výchovné poradkyně seznamováni s potřebami a metodami práce s těmito žáky. Žáci jsou hodnoceni podle metodického pokynu MŠMT. Před uplynutím platnosti odborného posudku je žák opět se souhlasem rodičů poslán na kontrolní vyšetření, které ukáže, zda se poruchy kompenzovaly

a žák již může být z integrace vyřazen, nebo je potřeba v reedukační péči dále pokračovat. Žáky vyřazené z integrace, u kterých se ještě některé příznaky poruchy objevují, vyučující dále v oblasti příslušné poruchy zohledňují.

Objeví-li se u žáka výchovné problémy, je rovněž se souhlasem rodičů odeslán na odborné vyšetření do pedagogicko-psychologické poradny. Potvrdí-li se diagnóza ADHD a rodiče výsledky vyšetření sdělí škole, jsou s touto skutečností seznámeni všichni vyučující. Vzdělávání těchto žáků probíhá ve třídách 1. i 2. stupně formou individuální integrace.

Vzdělávání žáků s tělesným postižením

Vzdělávání žáků s tělesným postižením probíhá ve třídách 1. a 2. stupně školy formou individuální integrace. Žáci se vzdělávají podle zpracovaného učebního plánu běžných tříd a na základě individuálních vzdělávacích plánů. Ve spolupráci se speciálně pedagogickým centrem a na jeho doporučení jsou realizovány změny v učebním plánu, týkající se osvobození z předmětu tělesná výchova, omezení ve výtvarné výchově, pracovních činnostech, případně v ostatních předmětech. Na základě posouzení lékaře, speciálně pedagogického centra nebo PPP. Dle závažnosti postižení je požadována přítomnost osobního asistenta, který pomáhá dítěti (jednomu či více) při přizpůsobení se školnímu prostředí, pomáhá učitelům při komunikaci s takovým žákem, pomáhá při komunikaci dítěte s ostatními žáky a také při komunikaci školy s rodiči postiženého žáka. Učitel musí žáky na přítomnost postiženého spolužáka předem připravit a jasně stanovit pravidla chování a způsob komunikace ve třídě i mimo vyučování.

Vzdělávání žáků s autismem

Vzdělávání žáků s lehčími formami autismu (s autistickými rysy) probíhá ve třídách 1. a 2. stupně školy formou individuální integrace. Žáci se vzdělávají podle zpracovaného učebního plánu běžných tříd a na základě individuálních vzdělávacích plánů. Ve spolupráci se speciálně pedagogickým centrem nebo pedagogicko-psychologickou poradnou a na jejich doporučení jsou realizovány změny v učebním plánu. Učitel s žáky stanoví pravidla chování a způsob komunikace ve třídě i mimo vyučování s takto postiženým spolužákem. Na základě posouzení speciálně pedagogického centra závažnosti postižení je požadována přítomnost osobního asistenta, který pomáhá dítěti (jednomu či více) při přizpůsobení se školnímu prostředí, pomáhá učitelům při komunikaci s takovým žákem, pomáhá při komunikaci dítěte s ostatními žáky a také při komunikaci školy s rodiči postiženého žáka. Na základě doporučení SPC, PPP je možné žáka vzdělávat v určitém předmětu v jiném postupném ročníku.

Vzdělávání žáků zrakově a sluchově postižených

Vzdělávání žáků zrakově a sluchově postižených probíhá ve třídách 1. a 2. stupně školy formou individuální integrace. Žáci se vzdělávají podle zpracovaného učebního plánu běžných tříd a na základě individuálních vzdělávacích plánů. Ve spolupráci se speciálně pedagogickým centrem nebo pedagogicko-psychologickou poradnou a na jejich doporučení jsou realizovány změny v učebním plánu. Na základě posouzení speciálně pedagogického centra závažnosti postižení je požadována přítomnost osobního asistenta, který pomáhá dítěti (jednomu či více) při přizpůsobení se školnímu prostředí, pomáhá učitelům při komunikaci s takovým žákem, pomáhá při komunikaci dítěte s ostatními žáky a také při komunikaci školy s rodiči postiženého žáka.

Vzdělávání žáků s více vadami

Vzdělávání žáků s více vadami probíhat ve třídách 1. a 2. stupně školy formou individuální integrace. Žáci se vzdělávají podle zpracovaného učebního plánu běžných tříd a na základě individuálních vzdělávacích plánů. Ve spolupráci se speciálně pedagogickým centrem nebo pedagogicko-psychologickou poradnou a na jejich doporučení jsou realizovány změny v učebním plánu. Na základě posouzení speciálně pedagogického centra závažnosti postižení je požadována přítomnost osobního asistenta, který pomáhá dítěti (jednomu či více) při přizpůsobení se školnímu prostředí, pomáhá učitelům při komunikaci s takovým žákem, pomáhá při komunikaci dítěte s ostatními žáky a také při komunikaci školy s rodiči postiženého žáka. Na základě doporučení SPC, PPP je možné žáka vzdělávat v určitém předmětu v jiném postupném ročníku.

3.3.2 VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ SE SOCIÁLNÍM ZNEVÝHODNĚNÍM

Do této skupiny patří žáci, kteří pocházejí z prostředí sociálně, kulturně a jazykově odlišného. Hlavním problémem je zpravidla nedostatečná znalost vzdělávacího jazyka. Úkolem učitele je napomáhat takovému dítěti, aby se sžilo se svými spolužáky a mohlo se s co nejmenšími problémy začlenit do kolektivu. Při práci s těmito dětmi je třeba věnovat pozornost nejen osvojení si českého jazyka, seznámení se s českým prostředím, kulturními zvyklostmi a tradicemi, ale ve shodě se školským zákonem umožnit těmto dětem budování jejich vlastní identity, která bude vycházet z jejich původního prostředí.

Zásady pro práci s dětmi se sociálním znevýhodněním:

- v případě potřeby vypracování individuálních vzdělávacích plánů
- skupinová nebo individuální péče
- menší počet žáků ve třídě
- specifické učebnice a pomůcky
- odpovídající metody a formy práce
- případná pomoc asistenta učitele
- pravidelná spolupráce s rodinou
- spolupráce s odborným pracovištěm
- vytváření příznivého klimatu pro působení těchto dětí ve škole

V případě sociálně slabé rodiny škola zajistí zkontaktování rodiče nebo zákonného zástupce žáka se sociálním odborem obecního úřadu, aby byla v případě oprávněné potřeby rodině tohoto dítěte poskytnuta finanční pomoc především na nákup pomůcek a zaplacení výletů, exkurzí a jiných aktivit, které by byly pro tohoto žáka finančně nedostupné.

3.4 PÉČE O TALENTOVANÉ A MIMOŘÁDNĚ NADANÉ ŽÁKY

Škola vyhledává a rozvíjí talent a mimořádné nadání žáků. Při zjišťování mimořádného nadání žáků spolupracuje s poradenským pracovištěm a na základě závěrů odborného vyšetření sestavuje a realizuje IVP se strukturou dle právní úpravy. Mimořádně nadaní žáci mohou být přeřazeni do vyššího ročníku na základě komisionální zkoušky.

V rámci výuky je zařazována práce v diferencovaných skupinách podle nadání žáka. Pro nadaného žáka učitel připravuje a zadává školní práci, která odpovídá a rozvíjí úroveň jeho dovedností v oblasti jeho nadání. Nadaní žáci individuálně nebo skupinově navštěvují vybrané bloky výuky ve vyšším ročníku. Případně jsou vytvářeny skupiny žáků s talentem pro určitou výukovou oblast napříč ročníku.

3.5 PRŮŘEZOVÁ TÉMATA

Průřezová témata reprezentují v RVP ZV okruhy aktuálních problémů současného světa a stávají se významnou a nedílnou součástí základního vzdělávání. Jsou důležitým formativním prvkem základního vzdělávání, vytvářejí příležitosti pro individuální uplatnění žáků i pro jejich vzájemnou spolupráci a pomáhají rozvíjet osobnost žáka především v oblasti postojů a hodnot.

Všechna průřezová témata mají jednotné zpracování. Obsahují **charakteristiku průřezového tématu**, v níž je zdůrazněn význam a postavení průřezového tématu v základním vzdělávání. Dále je vyjádřen vztah ke vzdělávacím oblastem a **přínos průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka** jak v oblasti vědomostí, dovedností a schopností, tak v oblasti postojů a hodnot. Obsah průřezových témat doporučený pro základní vzdělávání je rozpracován do **tematických okruhů** (v textu tučným písmem). Každý tematický okruh obsahuje nabídku **témat** (činností, námětů). Výběr témat a způsob jejich zpracování v učebních osnovách je v kompetenci školy.

Tematické okruhy průřezových témat procházejí napříč vzdělávacími oblastmi a umožňují propojení vzdělávacích obsahů oborů. Tím přispívají ke komplexnosti vzdělávání žáků a pozitivně ovlivňují proces utváření a rozvíjení klíčových kompetencí žáků. Žáci dostávají možnost utvářet si integrovaný pohled na danou problematiku a uplatňovat širší spektrum dovedností.

Průřezová témata tvoří **povinnou součást základního vzdělávání**. Škola musí do vzdělávání na 1. stupni i na 2. stupni zařadit všechna průřezová témata uvedená v RVP ZV. Všechna průřezová témata však nemusí být zastoupena v každém ročníku. V průběhu základního vzdělávání je povinností školy nabídnout žákům postupně všechny tematické okruhy jednotlivých průřezových témat, jejich rozsah a způsob realizace stanovuje ŠVP. Průřezová témata je možné využít jako integrativní součást vzdělávacího obsahu vyučovacího předmětu nebo v podobě samostatných předmětů, projektů, seminářů, kurzů apod.

Podmínkou účinnosti průřezových témat je jejich propojenost se vzdělávacím obsahem konkrétních vyučovacích předmětů a s obsahem dalších činností žáků realizovaných ve škole i mimo školu.

V etapě základního vzdělávání jsou vymezena tato průřezová témata:

- **osobnostní a sociální výchova**
- **výchova demokratického občana**
- **výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech**
- **multikulturní výchova**
- **environmentální výchova**

- mediální výchova

OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA

Charakteristika průřezového tématu

Průřezové téma **Osobnostní a sociální výchova** v základním vzdělávání akcentuje formativní prvky, orientuje se na subjekt i objekt, je praktické a má každodenní využití v běžném životě. Reflektuje osobnost žáka, jeho individuální potřeby i zvláštnosti. Jeho smyslem je pomáhat každému žákovi utvářet praktické životní dovednosti.

Specifikou Osobnostní a sociální výchovy je, že se učivem stává sám žák, stává se jím konkrétní žakovská skupina a stávají se jím více či méně běžné situace každodenního života. Jejím smyslem je pomáhat každému žákovi hledat vlastní cestu k životní spokojenosti založené na dobrých vztazích k sobě samému i k dalším lidem a světu.

Přínos průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka

V oblasti vědomostí, dovedností a schopností průřezové téma:

- vede k porozumění sobě samému a druhým
- napomáhá k zvládnutí vlastního chování
- přispívá k utváření dobrých mezilidských vztahů ve třídě i mimo ni
- rozvíjí základní dovednosti dobré komunikace a k tomu příslušné vědomosti
- utváří a rozvíjí základní dovednosti pro spolupráci
- umožňuje získat základní sociální dovednosti pro řešení složitých situací (např. konfliktů)
- formuje studijní dovednosti
- podporuje dovednosti a přináší vědomosti týkající se duševní hygieny

V oblasti postojů a hodnot průřezové téma:

- pomáhá k utváření pozitivního (nezraňujícího) postoje k sobě samému a k druhým
- vede k uvědomování si hodnoty spolupráce a pomoci
- vede k uvědomování si hodnoty různosti lidí, názorů, přístupů k řešení problémů
- přispívá k uvědomování mravních rozměrů různých způsobů lidského chování
- napomáhá primární prevenci sociálně patologických jevů a škodlivých způsobů chování

Tematické okruhy průřezového tématu

Tematické okruhy osobnostní a sociální výchovy jsou členěny do tří částí, které jsou zaměřeny na osobnostní, sociální a mravní rozvoj. Pro jejich realizaci je užitečné zařazovat do výuky tato témata, která reflektují aktuální potřeby žáků, popřípadě vycházejí ze vzájemné domluvy s nimi. Všechna uvedená témata se uskutečňují prakticky, prostřednictvím vhodných her, cvičení, modelových situací a příslušných diskusí.

Vzhledem k tomu, že se jedná o živá setkání dotýkající se osobní existence, je třeba počítat s tím, že na různé věci budou mít žáci různé názory, že se může objevit odmítání témat či technik, ostych, případně, že některé hry tzv. "nevyjdou". Právě tyto okamžiky však bývají v Osobnostní a sociální výchově velmi užitečné, neboť nabízejí příležitost k přemýšlení o tom, co se děje.

Osobnostní rozvoj

- **Rozvoj schopností poznávání** – cvičení smyslového vnímání, pozornosti a soustředění; cvičení dovedností zapamatování, řešení problémů; dovednosti pro učení a studium
- **Sebepoznání a sebepojetí** – já jako zdroj informací o sobě; druhí jako zdroj informací o mně; moje tělo, moje psychika (temperament, postoje, hodnoty); co o sobě vím a co ne; jak se promítá mé já v mém chování; můj vztah ke mně samému; moje učení; moje vztahy k druhým lidem; zdravé a vyrovnané sebepojetí
- **Seberegulace a sebeorganizace** – cvičení sebekontroly, sebeovládání – regulace vlastního jednání i prožívání, vůle; organizace vlastního času, plánování učení a studia; stanovování osobních cílů a kroků k jejich dosažení
- **Psychohygienu** – dovednosti pro pozitivní naladění mysli a dobrý vztah k sobě samému; sociální dovednosti pro předcházení stresům v mezilidských vztazích; dobrá organizace času; dovednosti zvládání stresových situací (rozumové zpracování problému, uvolnění-relaxace, efektivní komunikace atd.); hledání pomoci při potížích
- **Kreativita** – cvičení pro rozvoj základních rysů kreativity (pružnosti nápadů, originality, schopnosti vidět věci jinak, citlivosti, schopnosti "dotahovat" nápady do reality), tvořivost v mezilidských vztazích

Sociální rozvoj

- **Poznávání lidí** – vzájemné poznávání se ve skupině/třídě; rozvoj pozornosti vůči odlišnostem a hledání výhod v odlišnostech; chyby při poznávání lidí
- **Mezilidské vztahy** – péče o dobré vztahy; chování podporující dobré vztahy, empatie a pohled na svět očima druhého, respektování, podpora, pomoc; lidská práva jako regulativ vztahů; vztahy a naše skupina/třída (práce s přirozenou dynamikou dané třídy jako sociální skupiny)
- **Komunikace** - řeč těla, řeč zvuků a slov, řeč předmětů a prostředí vytvářeného člověkem, řeč lidských skutků; cvičení pozorování a empatického a aktivního naslouchání; dovednosti pro sdělování verbální i neverbální (technika řeči, výraz řeči, cvičení v neverbálním sdělování); specifické komunikační dovednosti (monologické formy – vstup do tématu „rétorika“); dialog (vedení dialogu, jeho pravidla a řízení, typy dialogů); komunikace v různých situacích (informování, odmítání, omluva, pozdrav, prosba, přesvědčování, řešení konfliktů, vyjednávání, vysvětlování, žádost apod.); efektivní strategie: asertivní komunikace, dovednosti komunikační obrany proti agresii a manipulaci, otevřená a pozitivní komunikace; pravda, lež a předstírání v komunikaci
- **Kooperace a kompetice** – rozvoj individuálních dovedností pro kooperaci (seberegulace v situaci nesouhlasu, odporu apod., dovednost odstoupit od vlastního nápadu, dovednost navazovat na druhé a rozvíjet vlastní linku jejich myšlenky, pozitivní myšlení apod.); rozvoj

sociálních dovedností pro kooperaci (jasná a respektující komunikace, řešení konfliktů, podřízení se, vedení a organizování práce skupiny); rozvoj individuálních a sociálních dovedností pro etické zvládnání situací soutěže, konkurence

Morální rozvoj

- **Řešení problémů a rozhodovací dovednosti** – dovednosti pro řešení problémů a rozhodování z hlediska různých typů problémů a sociálních rolí – problémy v mezilidských vztazích, zvládnání učebních problémů vázaných na látku předmětů, problémy v seberegulaci
- **Hodnoty, postoje, praktická etika** – analýzy vlastních i cizích postojů a hodnot a jejich projevů v chování lidí; vytváření povědomí o kvalitách typu odpovědnost, spolehlivost, spravedlivost, respektování atd.; pomáhající a prosociální chování (člověk neočekává protislužbu); dovednosti **rozhodování v eticky problematických situacích všedního dne**

VÝCHOVA DEMOKRATICKÉHO OBČANA

Charakteristika průřezového tématu

Průřezové téma **Výchova demokratického občana** má mezioborový a multikulturní charakter. V obecné rovině představuje syntézu hodnot, a to spravedlnosti, tolerance a odpovědnosti, v konkrétní rovině pak především rozvoj kritického myšlení, vědomí svých práv a povinností a porozumění demokratickému uspořádání společnosti a demokratickým způsobům řešení konfliktů a problémů.

Výchova demokratického občana má vybavit žáka základní úrovní občanské gramotnosti. Ta vyjadřuje způsobilost orientovat se ve složitostech, problémech a konfliktech otevřené, demokratické a pluralitní společnosti. Její získání má umožnit žákovi konstruktivně řešit problémy se zachováním své lidské důstojnosti, respektem k druhým, ohledem na zájem celku, s vědomím svých práv a povinností, svobod a odpovědností, s uplatňováním zásad slušné komunikace a demokratických způsobů řešení.

Průřezové téma v základním vzdělávání využívá ke své realizaci nejen tematických okruhů, ale i zkušeností a prožitků žáků, kdy celkové klima školy (vztahy mezi všemi subjekty vzdělávání založené na spolupráci, partnerství, dialogu a respektu) vytváří demokratickou atmosféru třídy, sloužící jako „laboratoř demokracie“. V ní jsou žáci více motivováni k uplatňování svých názorů v diskusích a k možnosti demokraticky se podílet na rozhodnutích celku, společenství, komunity. Zároveň si sami na sobě mohou ověřit nejen význam dodržování pravidel, eventuálně v zájmu spravedlnosti se podílet na vytváření pravidel nových, ale i to, jak je důležité se o udržování demokracie starat, protože překročení hranice k anarchii či naopak k despotismu je neustále přítomným nebezpečím. Tato zkušenost pak rozvíjí schopnost kritického myšlení.

Přínos průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka

V oblasti vědomostí, dovedností a schopností průřezové téma:

- vede k aktivnímu postoji v obhajování a dodržování lidských práv a svobod
- vede k pochopení významu řádu, pravidel a zákonů pro fungování společnosti

- umožňuje participovat na rozhodnutích celku s vědomím vlastní odpovědnosti za tato rozhodnutí a s vědomím jejich důsledků
- rozvíjí a podporuje komunikativní, formulační, argumentační, dialogické a prezentační schopnosti a dovednosti
- prohlubuje empatii, schopnost aktivního naslouchání a spravedlivého posuzování
- vede k uvažování o problémech v širších souvislostech a ke kritickému myšlení

V oblasti postojů a hodnot průřezové téma:

- vede k otevřenému, aktivnímu, zainteresovanému postoji v životě
- vychovává k úctě k zákonu
- rozvíjí disciplinovanost a sebekritiku
- učí sebeúctě a sebedůvěře, samostatnosti a angažovanosti
- přispívá k utváření hodnot, jako je spravedlnost, svoboda, solidarita, tolerance a odpovědnost
- rozvíjí a podporuje schopnost zaujetí vlastního stanoviska v pluralitě názorů
- motivuje k ohleduplnosti a ochotě pomáhat zejména slabším
- umožňuje posuzovat a hodnotit společenské jevy, procesy, události a problémy z různých úhlů pohledu (lokální, národní, evropská, globální dimenze)
- vede k respektování kulturních, etnických a jiných odlišností
- vede k asertivnímu jednání a ke schopnosti kompromisu

Tematické okruhy průřezového tématu

Tematické okruhy průřezového tématu jsou zaměřeny na utváření a rozvíjení demokratických vědomostí, dovedností a postojů potřebných pro aktivní účast žáků – budoucích dospělých občanů – v životě demokratické společnosti. Při jejich realizaci je užitečné vycházet z reálných životních situací a doporučené obsahy tematických okruhů co nejvíce vztahovat k životní zkušenosti žáků.

- **Občanská společnost a škola** – škola jako model otevřeného partnerství a demokratického společenství, demokratická atmosféra a demokratické vztahy ve škole; způsoby uplatňování demokratických principů a hodnot v každodenním životě školy (význam aktivního zapojení žáků do žákovské samosprávy – žákovských rad či parlamentů); formy participace žáků na životě místní komunity; spolupráce školy se správními orgány a institucemi v obci
- **Občan, občanská společnost a stát** - občan jako odpovědný člen společnosti (jeho práva a povinnosti, schopnost je aktivně uplatňovat, přijímat odpovědnost za své postoje a činy, angažovat se a být zainteresovaný na zájmu celku); Listina základních práv a svobod, práva a povinnosti občana; úloha občana v demokratické společnosti; základní principy a hodnoty demokratického politického systému (právo, spravedlnost, diferenciaci, různorodost); principy soužití s minoritami (vztah k jinému, respekt k identitám, vzájemná komunikace a spolupráce, příčiny nedorozumění a zdroje konfliktů)

- **Formy participace občanů v politickém životě** – volební systémy a demokratické volby a politika (parlamentní, krajské a komunální volby); obec jako základní jednotka samosprávy státu; společenské organizace a hnutí
- **Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování** – demokracie jako protiváha diktatury a anarchie; principy demokracie; základní kategorie fungování demokracie (spravedlnost, řád, norma, zákon, právo, morálka); význam Ústavy jako základního zákona země; demokratické způsoby řešení konfliktů a problémů v osobním životě i ve společnosti

VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH

Charakteristika průřezového tématu

Průřezové téma Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech akcentuje ve vzdělávání evropskou dimenzi, která podporuje globální myšlení a mezinárodní porozumění a jako princip prostupuje celým základním vzděláváním. Podstatnou součástí evropské dimenze je výchova budoucích evropských občanů jako zodpovědných a tvořivých osobností, v dospělosti schopných mobility a flexibility v občanské a pracovní sféře i v osobním životě. Rozvíjí vědomí evropské identity při respektování identity národní. Otevírá žákům širší horizonty poznání a perspektivy života v evropském a mezinárodním prostoru a seznamuje je s možnostmi, které jim tento prostor poskytuje.

Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech prolíná všemi vzdělávacími oblastmi, integruje a prohlubuje poznatky a umožňuje uplatnit dovednosti, které si žáci osvojili v jednotlivých vzdělávacích oborech. Podporuje ve vědomí a jednání žáků tradiční evropské hodnoty, k nimž patří humanismus, svobodná lidská vůle, morálka, uplatňování práva a osobní zodpovědnost spolu s racionálním uvažováním, kritickým myšlením a tvořivostí.

Přínos průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka

V oblasti vědomostí, dovedností a schopností průřezové téma:

- rozvíjí a integruje základní vědomosti potřebné pro porozumění sociálním a kulturním odlišnostem mezi národy
- prohlubuje porozumění vlivu kulturních, ideologických a sociopolitických rozdílů na vznik a řešení globálních problémů v jejich vzájemných souvislostech
- prohlubuje základní vědomosti nezbytné pro pochopení struktury a funkcí mezinárodních a nevládních organizací, jejich vlivu na řešení globálních i lokálních problémů v oblasti humanitární, politické, sociální, ekonomické, kulturní a dodržování lidských práv
- rozvíjí schopnost srovnávat projevy kultury v evropském a globálním kontextu, nacházet společné znaky a odlišnosti a hodnotit je v širších souvislostech
- rozšiřuje a prohlubuje dovednosti potřebné pro orientaci v evropském prostředí, seberealizaci a řešení reálných situací v otevřeném evropském prostoru
- prohlubuje vědomosti potřebné k pochopení souvislostí evropských kořenů a kontinuity evropského vývoje a podstaty evropského integračního procesu

- vede k pochopení významu společných politik a institucí Evropské unie; seznamuje s dopadem jejich činnosti na osobní i občanský život jednotlivce i s možnostmi jejich zpětného ovlivňování a využívání
- vede k poznání a pochopení života a díla významných Evropanů a iniciuje zájem žáků o osobnostní vzory
- rozvíjí schopnost racionálně uvažovat, projevovat a korigovat emocionální zaujetí v situacích motivujících k setkávání, srovnávání a hledání společných evropských perspektiv

V oblasti postojů a hodnot průřezové téma:

- pomáhá překonávat stereotypy a předsudky
- obohacuje pohledy žáka na sebe sama z hlediska otevřených životních perspektiv rozšířených o možnosti volby v evropské a mezinárodní dimenzi
- kultivuje postoje k Evropě jako širší vlasti a ke světu jako globálnímu prostředí života
- utváří pozitivní postoje k jinakosti a kulturní rozmanitosti
- podporuje pozitivní postoje k tradičním evropským hodnotám
- upevňuje osvojování vzorců chování evropského občana a smysl pro zodpovědnost

Tematické okruhy průřezového tématu

Tematické okruhy průřezového tématu podněcují zájem žáků o Evropu a svět a zprostředkovávají jim poznání Evropy a světa jako uspořádaného prostředí, měnícího se v čase, v němž se lidé setkávají, společně řeší problémy a utvářejí svůj život. Prostřednictvím tematických okruhů si žáci zpřesňují obraz Evropy, uvědomují si souvislosti řešení běžných situací občana s globálními problémy a možnosti utváření své vlastní životní perspektivy v evropském a globálním prostoru.

- **Evropa a svět nás zajímá** – rodinné příběhy, zážitky a zkušenosti z Evropy a světa; místa, události a artefakty v blízkém okolí mající vztah k Evropě a světu; naši sousedé v Evropě; život dětí v jiných zemích; lidová slovesnost, zvyky a tradice národů Evropy
- **Objevujeme Evropu a svět** – naše vlast a Evropa; evropské krajiny; Evropa a svět; mezinárodní setkávání; státní a evropské symboly; Den Evropy; život Evropanů a styl života v evropských rodinách; životní styl a vzdělávání mladých Evropanů
- **Jsme Evropané** – kořeny a zdroje evropské civilizace; klíčové mezníky evropské historie; Evropská integrace; instituce Evropské unie a jejich fungování; čtyři svobody a jejich dopad na život jedince; co Evropu spojuje a co ji rozděluje; mezinárodní organizace a jejich příspěvek k řešení problémů dětí a mládeže

MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA

Charakteristika průřezového tématu

Průřezové téma Multikulturní výchova v základním vzdělávání umožňuje žákům seznamovat se s rozmanitostí různých kultur, jejich tradicemi a hodnotami. Na pozadí této rozmanitosti si pak žáci mohou lépe uvědomovat i svoji vlastní kulturní identitu, tradice a hodnoty.

Multikulturní výchova zprostředkovává poznání vlastního kulturního zakotvení a porozumění odlišným kulturám. Rozvíjí smysl pro spravedlnost, solidaritu a toleranci, vede k chápání a respektování neustále se zvyšující sociokulturní rozmanitosti. U menšinového etnika rozvíjí jeho kulturní specifika a současně poznávání kultury celé společnosti, majoritní většinu seznamuje se základními specifiky ostatních národností žijících ve společném státě, u obou skupin pak pomáhá nacházet styčné body pro vzájemné respektování, společné aktivity a spolupráci.

Multikulturní výchova se hluboce dotýká i mezilidských vztahů ve škole, vztahů mezi učiteli a žáky, mezi žáky navzájem, mezi školou a rodinou, mezi školou a místní komunitou. Škola jako prostředí, v němž se setkávají žáci z nejrůznějšího sociálního a kulturního zázemí, by měla zabezpečit takové klima, kde se budou všichni cítit rovnoprávně, kde budou v majoritní kultuře úspěšní i žáci minorit a žáci majority budou poznávat kulturu svých spolužáků – příslušníků minorit. Tím přispívá k vzájemnému poznávání obou skupin, ke vzájemné toleranci, k odstraňování nepřátelství a předsudků vůči „nepoznanému“.

Přínos průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka

V oblasti vědomostí, dovedností a schopností průřezové téma:

- poskytuje žákům základní znalosti o různých etnických a kulturních skupinách žijících v české a evropské společnosti
- rozvíjí dovednost orientovat se v pluralitní společnosti a využívat interkulturních kontaktů k obohacení sebe i druhých
- učí žáky komunikovat a žít ve skupině s příslušníky odlišných sociokulturních skupin, uplatňovat svá práva a respektovat práva druhých, chápat a tolerovat odlišné zájmy, názory i schopnosti druhých
- učí přijmout druhého jako jedince se stejnými právy, uvědomovat si, že všechny etnické skupiny a všechny kultury jsou rovnocenné a žádná není nadřazena jiné
- rozvíjí schopnost poznávat a tolerovat odlišnosti jiných národnostních, etnických, náboženských, sociálních skupin a spolupracovat s příslušníky odlišných sociokulturních skupin
- rozvíjí dovednost rozpoznat projevy rasové nesnášenlivosti a napomáhá prevenci vzniku xenofobie
- učí žáky uvědomovat si možné dopady svých verbálních i neverbálních projevů a připravenosti nést odpovědnost za své jednání,
- poskytuje znalost některých základních pojmů multikulturní terminologie: kultura, etnikum, identita, diskriminace, xenofobie, rasismus, národnost, netolerance aj.

V oblasti postojů a hodnot průřezové téma:

- pomáhá žákům prostřednictvím informací vytvářet postoje tolerance a respektu k odlišným sociokulturním skupinám, reflektovat zázemí příslušníků ostatních sociokulturních skupin a uznávat je

- napomáhá žákům uvědomit si vlastní identitu, být sám sebou, reflektovat vlastní sociokulturní zázemí
- stimuluje, ovlivňuje a koriguje jednání a hodnotový systém žáků, učí je vnímat odlišnost jako příležitost k obohacení, nikoli jako zdroj konfliktu
- pomáhá uvědomovat si neslučitelnost rasové (náboženské či jiné) intolerance s principy života v demokratické společnosti
- vede k angažovanosti při potírání projevů intolerance, xenofobie, diskriminace a rasismu
- učí vnímat sebe sama jako občana, který se aktivně spolupodílí na utváření vztahu společnosti k minoritním skupinám

Tematické okruhy průřezového tématu

Tematické okruhy Multikulturní výchovy vycházejí z aktuální situace ve škole, reflektují aktuální dění v místě školy, současnou situaci ve společnosti. Výběr a realizace daného tematického okruhu, popř. tématu může být významně ovlivněn vzájemnou dohodou učitelů, učitelů a žáků, učitelů a rodičů apod.

- **Kulturní diference** – jedinečnost každého člověka a jeho individuální zvláštnosti; člověk jako nedílná jednota tělesné i duševní stránky, ale i jako součást etnika; poznávání vlastního kulturního zakotvení; respektování zvláštností různých etnik (zejména cizinců nebo příslušníků etnik žijících v místě školy); základní problémy sociokulturních rozdílů v České republice a v Evropě
- **Lidské vztahy** – právo všech lidí žít společně a podílet se na spolupráci; udržovat tolerantní vztahy a rozvíjet spolupráci s jinými lidmi, bez ohledu na jejich kulturní, sociální, náboženské, zájmové nebo generační příslušnost; vztahy mezi kulturami (vzájemné obohacování různých kultur, ale i konflikty vyplývající z jejich rozdílnosti); předsudky a vžitá stereotypy (příčiny a důsledky diskriminace); důležitost integrace jedince v rodinných, vrstevnických a profesních vztazích; uplatňování principu slušného chování (základní morální normy); význam kvality mezilidských vztahů pro harmonický rozvoj osobnosti; tolerance, empatie, umět se vžít do role druhého; lidská solidarita, osobní příspěvek k zapojení žáků z odlišného kulturního prostředí do kolektivu třídy
- **Etnický původ** – rovnocennost všech etnických skupin a kultur; odlišnost lidí, ale i jejich vzájemná rovnost; postavení národnostních menšin; základní informace o různých etnických a kulturních skupinách žijících v české a evropské společnosti; různé způsoby života, odlišné myšlení a vnímání světa; projevy rasové nesnášenlivosti – jejich rozpoznávání a důvody vzniku
- **Multikulturalita** – multikulturalita současného světa a předpokládaný vývoj v budoucnosti; multikulturalita jako prostředek vzájemného obohacování; specifické rysy jazyků a jejich rovnocennost; naslouchání druhým, komunikace s příslušníky odlišných sociokulturních skupin, vstřícný postoj k odlišnostem; význam užívání cizího jazyka jako nástroje dorozumění a celoživotního vzdělávání
- **Princip sociálního smíru a solidarity** – odpovědnost a příspěvek každého jedince za odstranění diskriminace a předsudků vůči etnickým skupinám; nekonfliktní život v multikulturní společnosti; aktivní spolupodílení dle svých možností na přetváření

společnosti, zohlednění potřeb minoritních skupin; otázka lidských práv, základní dokumenty

ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA

Charakteristika průřezového tématu

Environmentální výchova vede jedince k pochopení komplexnosti a složitosti vztahů člověka a životního prostředí, tj. k pochopení nezbytnosti postupného přechodu k udržitelnému rozvoji společnosti a k poznání významu odpovědnosti za jednání společnosti i každého jedince. Umožňuje sledovat a uvědomovat si dynamicky se vyvíjející vztahy mezi člověkem a prostředím při přímém poznávání aktuálních hledisek ekologických, ekonomických, vědeckotechnických, politických a občanských, hledisek časových (vztahů k budoucnosti) i prostorových (souvislostí mezi lokálními, regionálními a globálními problémy), i možnosti různých variant řešení environmentálních problémů. Vede jedince k aktivní účasti na ochraně a utváření prostředí a ovlivňuje v zájmu udržitelnosti rozvoje lidské civilizace životní styl a hodnotovou orientaci žáků.

Na realizaci průřezového tématu se podílí většina vzdělávacích oblastí. Postupným propojováním, rozšiřováním, upevňováním i systematizací vědomostí a dovedností získávaných v těchto oblastech umožňuje Environmentální výchova utváření integrovaného pohledu. Každá z oblastí má svůj specifický význam v ovlivňování racionální stránky osobnosti i ve vlivu na stránku emocionální a volně aktivní.

Přínos průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka

V oblasti vědomostí, dovedností a schopností průřezové téma:

- rozvíjí porozumění souvislostem v biosféře, vztahům člověka a prostředí a důsledkům lidských činností na prostředí
- vede k uvědomování si podmínek života a možností jejich ohrožování
- přispívá k poznávání a chápání souvislostí mezi vývojem lidské populace a vztahy k prostředí v různých oblastech světa
- umožňuje pochopení souvislostí mezi lokálními a globálními problémy a vlastní odpovědností ve vztazích k prostředí
- poskytuje znalosti, dovednosti a pěstuje návyky nezbytné pro každodenní žádoucí jednání občana vůči prostředí
- ukazuje modelové příklady jednání z hledisek životního prostředí a udržitelného rozvoje žádoucích i nežádoucích
- napomáhá rozvíjení spolupráce v péči o životní prostředí na místní, regionální, evropské i mezinárodní úrovni
- seznamuje s principy udržitelnosti rozvoje společnosti.
- učí hodnotit objektivnost a závažnost informací týkajících se ekologických problémů
- učí komunikovat o problémech životního prostředí, vyjadřovat, racionálně obhajovat a zdůvodňovat své názory a stanoviska

V oblasti postojů a hodnot průřezové téma:

- přispívá k vnímání života jako nejvyšší hodnoty
- vede k odpovědnosti ve vztahu k biosféře, k ochraně přírody a přírodních zdrojů
- vede k pochopení významu a nezbytnosti udržitelného rozvoje jako pozitivní perspektivy dalšího vývoje lidské společnosti
- podněcuje aktivitu, tvořivost, toleranci, vstřícnost a ohleduplnost ve vztahu k prostředí
- přispívá k utváření zdravého životního stylu a k vnímání estetických hodnot prostředí
- vede k angažovanosti v řešení problémů spojených s ochranou životního prostředí
- vede k vnímavému a citlivému přístupu k přírodě a přírodnímu a kulturnímu dědictví

Tematické okruhy průřezového tématu

Environmentální výchova je členěna do tematických okruhů, které umožňují celistvé pochopení problematiky vztahů člověka k životnímu prostředí, k uvědomění si základních podmínek života a odpovědnosti současné generace za život v budoucnosti.

Tematické okruhy:

- **Ekosystémy** – les (les v našem prostředí, produkční a mimoprodukční významy lesa); pole (význam, změny okolní krajiny vlivem člověka, způsoby hospodaření na nich, pole a jejich okolí); vodní zdroje (lidské aktivity spojené s vodním hospodářstvím, důležitost pro krajinnou ekologii); moře (druhová odlišnost, význam pro biosféru, mořské řasy a kyslík, cyklus oxidu uhličitého) a tropický deštný les (porovnání, druhová rozmanitost, ohrožování, globální význam a význam pro nás); lidské sídlo – město – vesnice (umělý ekosystém, jeho funkce a vztahy k okolí, aplikace na místní podmínky); kulturní krajina (pochopení hlubokého ovlivnění přírody v průběhu vzniku civilizace až po dnešek)
- **Základní podmínky života** – voda (vztahy vlastností vody a života, význam vody pro lidské aktivity, ochrana její čistoty, pitná voda ve světě a u nás, způsoby řešení); ovzduší (význam pro život na Zemi, ohrožování ovzduší a klimatické změny, propojenost světa, čistota ovzduší u nás); půda (propojenost složek prostředí, zdroj výživy, ohrožení půdy, rekultivace a situace v okolí, změny v potřebě zemědělské půdy, nové funkce zemědělství v krajině; ochrana biologických druhů (důvody ochrany a způsoby ochrany jednotlivých druhů); ekosystémy - biodiverzita (funkce ekosystémů, význam biodiverzity, její úroveň, ohrožování a ochrana ve světě a u nás); energie (energie a život, vliv energetických zdrojů na společenský rozvoj, využívání energie, možnosti a způsoby šetření, místní podmínky); přírodní zdroje (zdroje surovinové a energetické, jejich vyčerpatelnost, vlivy na prostředí, principy hospodaření s přírodními zdroji, význam a způsoby získávání a využívání přírodních zdrojů v okolí)
- **Lidské aktivity a problémy životního prostředí** – zemědělství a životní prostředí, ekologické zemědělství; doprava a životní prostředí (význam a vývoj, energetické zdroje dopravy a její vlivy na prostředí, druhy dopravy a ekologická zátěž, doprava a globalizace); průmysl a životní prostředí (průmyslová revoluce a demografický vývoj, vlivy průmyslu na prostředí, zpracovávané materiály a jejich působení, vliv právních a ekonomických nástrojů na vztahy průmyslu k ochraně životního prostředí, průmysl a udržitelný rozvoj

společnosti); odpady a hospodaření s odpady (odpady a příroda, principy a způsoby hospodaření s odpady, druhotné suroviny); ochrana přírody a kulturních památek (význam ochrany přírody a kulturních památek; právní řešení u nás, v EU a ve světě, příklady z okolí, zásada předběžné opatrnosti; ochrana přírody při masových sportovních akcích – zásady MOV) změny v krajině (krajina dříve a dnes, vliv lidských aktivit, jejich reflexe a perspektivy); dlouhodobé programy zaměřené k růstu ekologického vědomí veřejnosti (Státní program EVVO, Agenda 21 EU) a akce (Den životního prostředí OSN, Den Země apod.)

- **Vztah člověka k prostředí** - naše obec (přírodní zdroje, jejich původ, způsoby využívání a řešení odpadového hospodářství, příroda a kultura obce a její ochrana, zajišťování ochrany životního prostředí v obci - instituce, nevládní organizace, lidé); náš životní styl (spotřeba věcí, energie, odpady, způsoby jednání a vlivy na prostředí); aktuální (lokální) ekologický problém (příklad problému, jeho příčina, důsledky, souvislosti, možnosti a způsoby řešení, hodnocení, vlastní názor, jeho zdůvodňování a prezentace); prostředí a zdraví (rozmanitost vlivů prostředí na zdraví, jejich komplexní a synergické působení, možnosti a způsoby ochrany zdraví); nerovnoměrnost života na Zemi (rozdílné podmínky prostředí a rozdílný společenský vývoj na Zemi, příčiny a důsledky zvyšování rozdílů globalizace a principy udržitelnosti rozvoje, příklady jejich uplatňování ve světě, u nás)

MEDIÁLNÍ VÝCHOVA

Charakteristika průřezového tématu

Průřezové téma Mediální výchova v základním vzdělávání nabízí elementární poznatky a dovednosti týkající se mediální komunikace a práce s médii. Média a komunikace představují velmi významný zdroj zkušeností, prožitků a poznatků pro stále větší okruh příjemců. Pro uplatnění jednotlivce ve společnosti je důležité umět zpracovat, vyhodnotit a využít podněty, které přicházejí z okolního světa, což vyžaduje stále větší schopnost zpracovat, vyhodnotit a využít podněty přicházející z médií. Média se stávají důležitým socializačním faktorem, mají výrazný vliv na chování jedince a společnosti, na utváření životního stylu a na kvalitu života vůbec. Přitom sdělení, jež jsou médiu nabízena, mají nestejný charakter, vyznačují se svébytným vztahem k přírodní i sociální realitě a jsou vytvářeny s různými (namnoze nepřiznanými, a tedy potenciálně manipulativními) záměry. Správné vyhodnocení těchto sdělení z hlediska záměru jejich vzniku (informovat, přesvědčit, manipulovat, pobavit) a z hlediska jejich vztahu k realitě (věcná správnost, logická argumentační stavba, hodnotová platnost) vyžaduje značnou přípravu.

Mediální výchova má vybavit žáka základní úrovni mediální gramotnosti. Ta zahrnuje jednak osvojení si některých základních poznatků o fungování a společenské roli současných médií (o jejich historii, struktuře fungování), jednak získání dovedností podporujících poučené, aktivní a nezávislé zapojení jednotlivce do mediální komunikace. Především se jedná o schopnost analyzovat nabízená sdělení, posoudit jejich věrohodnost a vyhodnotit jejich komunikační záměr, popřípadě je asociovat s jinými sděleními. Dále pak orientaci v mediálních obsazích a schopnost volby odpovídajícího média jako prostředku pro naplnění nejrůznějších potřeb – od získávání informací přes vzdělávání až po naplnění volného času.

Přínos průřezového tématu k rozvoji osobnosti žáka

V oblasti vědomostí, dovedností a schopností průřezové téma:

- přispívá ke schopnosti úspěšně a samostatně se zapojit do mediální komunikace
- umožňuje rozvíjet schopnost analytického přístupu k mediálním obsahům a kritického odstupu od nich
- učí využívat potenciál médií jako zdroje informací, kvalitní zábavy i naplnění volného času
- umožňuje pochopení cílů a strategií vybraných mediálních obsahů
- vede k osvojení si základních principů vzniku významných mediálních obsahů (zvl. zpravodajských)
- umožňuje získat představy o roli médií v klíčových společenských situacích a v demokratické společnosti vůbec (včetně právního kontextu)
- vytváří představu o roli médií v každodenním životě v regionu (v lokalitě)
- vede k rozeznávání platnosti a významu argumentů ve veřejné komunikaci
- rozvíjí komunikační schopnost, zvláště při veřejném vystupování a stylizaci psaného a mluveného textu
- přispívá k využívání vlastních schopností v týmové práci i v redakčním kolektivu
- přispívá ke schopnosti přizpůsobit vlastní činnost potřebám a cílům týmu

V oblasti postojů a hodnot průřezové téma:

- rozvíjí citlivost vůči stereotypům v obsahu médií i způsobu zpracování mediálních sdělení
- vede k uvědomování si hodnoty vlastního života (zvláště volného času) a odpovědnosti za jeho naplnění
- rozvíjí citlivost vůči předsudkům a zjednodušujícím soudům o společnosti (zejména o menšinách) i jednotlivci
- napomáhá k uvědomění si možnosti svobodného vyjádření vlastních postojů a odpovědnosti za způsob jeho formulování a prezentace

Tematické okruhy průřezového tématu

Mediální výchova na úrovni základního vzdělávání obsahuje základní poznatky a dovednosti týkající se médií a mediální komunikace. Tematické okruhy mediální výchovy se člení na tematické okruhy receptivních činností a tematické okruhy produktivních činností.

Tematické okruhy receptivních činností:

- **Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení** – pěstování kritického přístupu ke zpravodajství a reklamě; rozlišování zábavních („bulvárních“) prvků ve sdělení od informativních a společensky významných; hodnotící prvky ve sdělení (výběr slov a záběrů); hledání rozdílů mezi informativním, zábavním a reklamním sdělením; chápání podstaty mediálního sdělení, objasňování jeho cílů a pravidel; identifikování základních orientačních prvků v textu

- **Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality** - různé typy sdělení, jejich rozlišování a jejich funkce; rozdíl mezi reklamou a zprávou a mezi „faktickým“ a „fiktivním“ obsahem; hlavní rysy reprezentativnosti (rozlišení reality od médií zobrazovaných stereotypů, jako reprezentace reality); vztah mediálního sdělení a sociální zkušenosti (rozlišení sdělení potvrzujících předsudky a představy od sdělení vycházejících ze znalosti problematiky a nezaujatého postoje); identifikace společensky významných hodnot v textu, prvky signalizující hodnotu, o kterou se sdělení opírá; identifikace zjednodušení mediovaných sdělení, opakované užívání prostředků (ve zpravodajství, reklamě i zábavě)
- **Stavba mediálních sdělení** – příklady pravidelností v uspořádání mediovaných sdělení, zejména ve zpravodajství (zpravodajství jako vyprávění, sestavování příspěvků podle kritérií); principy sestavování zpravodajství a jejich identifikace, pozitivní principy (význam a užitečnost), zezábavňující principy (negativita, blízkost, jednoduchost, přítomnost); příklady stavby a uspořádání zpráv (srovnávání titulních stran různých deníků) a dalších mediálních sdělení (například skladba a výběr sdělení v časopisech pro dospívající)
- **Vnímání autora mediálních sdělení** – identifikování postojů a názorů autora v mediovaném sdělení; výrazové prostředky a jejich uplatnění pro vyjádření či zastření názoru a postoje i pro záměrnou manipulaci; prvky signalizující explicitní či implicitní vyjádření hodnocení, výběr a kombinace slov, obrazů a zvuků z hlediska záměru a hodnotového významu
- **Fungování a vliv médií ve společnosti** – organizace a postavení médií ve společnosti; faktory ovlivňující média, interpretace vlivů působících na jejich chování; způsoby financování médií a jejich dopady; vliv médií na každodenní život, společnost, politický život a kulturu z hlediska současné i historické perspektivy; role médií v každodenním životě jednotlivce, vliv médií na uspořádání dne, na rejstřík konverzačních témat, na postoje a chování; role médií v politickém životě (předvolební kampaně a jejich význam); vliv médií na kulturu (role filmu a televize v životě jednotlivce, rodiny, společnosti) ; role médií v politických změnách

Tematické okruhy produktivních činností:

- **Tvorba mediálního sdělení** – uplatnění a výběr výrazových prostředků a jejich kombinací pro tvorbu věcně správných a komunikačně (společensky a situačně) vhodných sdělení; tvorba mediálního sdělení pro školní časopis, rozhlas, televizi či internetové médium; technologické možnosti a jejich omezení
- **Práce v realizačním týmu** – redakce školního časopisu, rozhlasu, televize či internetového média; utváření týmu, význam různých věkových a sociálních skupin pro obohacení týmu, komunikace a spolupráce v týmu; stanovení si cíle, časového harmonogramu a delegování úkolů a zodpovědnosti; faktory ovlivňující práci v týmu; pravidelnost mediální produkce

ZAČLENĚNÍ PRŮŘEZOVÝCH TÉMAT

Průřezová témata / Tematický okruh	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník
OSOBNOSTNÍ A SOCIÁLNÍ VÝCHOVA									
Osobnostní rozvoj									
Rozvoj schopností poznávání	ČJ, AJ, M, PRV, HV, VV, TV, PČ	ČJ, AJ, M, PRV, HV, VV, TV	ČJ, AJ, M, HV, VV, TV	ČJ, AJ, M, VL, HV, PČ	ČJ, AJ, M, VL, HV, PČ		VV	HV, VV	AJ, M, HV, VV
Sebepoznání a sebezpečí	ČJ, AJ, M, PRV, VV, TV, PČ	ČJ, AJ, PRV, VV, TV, PČ	ČJ, AJ, M, PRV, VV, TV, PČ	ČJ, AJ, PŘ, VL, VV, TV, PČ	ČJ, AJ, VV, TV, PČ	M, VKZ, TV	M, VV, VKZ, TV	VKO, HV, VV, TV	HV, VV, VKZ, TV
Seberegulace a sebeorganizace	ČJ, AJ, M	ČJ, AJ, M, TV	ČJ, M, TV	AJ, PŘ, VL, TV	AJ, VL, TV	M, VKZ	M	M	
Psychohygiena	M, VV, TV, PČ	ČJ, M, PČ	ČJ, M, PČ	VV, PČ	VL, VV, TV, PČ	M, VKZ, TV	VKZ, TV	TV	CH, VKZ, TV
Kreativita	ČJ, M, HV, VV, TV, PČ	ČJ, M, HV, VV, TV, PČ	ČJ, AJ, M, HV, VV, TV, PČ	AJ, M, VV, TV, PČ	AJ, M, VL, HV, VV, TV, PČ	HV, VV	HV, VV, VKZ, PČ	M, HV, VV, PČ	AJ, M, HV, VV, VKZ, PČ

Sociální rozvoj									
Poznávání lidí	ČJ, AJ	ČJ, AJ, M	ČJ, AJ, M	ČJ, AJ, PŘ, TV	AJ, PŘ, TV	AJ	NJ, RJ,	NJ, RJ, KAJ	NJ, RJ, KAJ, VKZ
Mezilidské vztahy	ČJ, AJ, TV	ČJ, AJ, TV	AJ, TV	ČJ, AJ, PŘ, VL, TV	ČJ, AJ, PŘ, TV	VKZ	VKZ	VKO	VKZ
Komunikace	ČJ, AJ, M TV	ČJ, AJ, PRV, TV	ČJ, PRV, TV	ČJ, M, VL, TV	ČJ, M, PŘ, VL, TV	ČJ, AJ	NJ, VV, VKZ	NJ, VKO, VV	AJ, NJ, VV, VKZ
Kooperace a kompetice	ČJ, AJ, M, PRV, TV	ČJ, M, PRV, TV	ČJ, M PRV, TV	ČJ, M, TV	M, PŘ, TV	PP	VV	VKO, VV	VV
Morální rozvoj									
Řešení problémů a rozhodovací dovednosti	AJ, M, PRV	AJ, M, PRV	M, PRV	AJ, M	ČJ, M, VL	M, VKZ	M, FY, VKZ	M	M, CH, VKZ, PČ
Hodnoty, postoje, praktická etika	AJ	AJ		PŘ	ČJ, AJ, PŘ	VKZ	ČJ, VV, VKZ, PČ	ČJ, PČ	M. VKZ. PČ

VÝCHOVA DEMOKRATICKÉHO OBČANA									
Občanská společnost a škola	PRV	PRV	PRV	PŘ, VL	PŘ, VL		AJ, VKZ	AJ, HV	VKZ
Občan, občanská společnost a stát				VL	VL		M, VKO	D	D, VKO, VKZ
Formy participace občanů v politickém životě									D
Principy demokracie jako formy vlády a způsobu rozhodování				VL		D	VKO	D, HV	D
VÝCHOVA K MYŠLENÍ V EVROPSKÝCH A GLOBÁLNÍCH SOUVISLOSTECH									
Evropa a svět nás zajímá	AJ, VH	AJ, HV	AJ, HV	AJ, HV, VV	ČJ, AJ, VV, TV		NJ, RJ, Z, VKZ	NJ, RJ, JAK, M, HV, VV	NJ, RJ, M, D, VKZ

Objevujeme Evropu a svět	AJ,	AJ, M	AJ	AJ, M, VL, TV	AJ, M, VLA		NJ, RJ, Z	NJ, RJ, KAJ, VV	NJ, RJ, KAJ, M, VV
Jsme Evropané	AJ	AJ	AJ	AJ	AJ, VL		ČJ, D, HV	D, HV, VV	D, Z, HV, VV
MULTIKULTURNÍ VÝCHOVA									
Kulturní diference			AJ	AJ, VL	AJ, PŘ, VL	VKO, VV	VKO, Z, VV, PČ		
Lidské vztahy	PRV, TV	PRV	PRV, TV	AJ, VL	AJ, PŘ, VL	VKO, Z, VKZ, TV	NJ, RJ, Z, VKZ	NJ, RJ, KAJ, HV	NJ, EJ, VKZ, PČ
Etnický původ				VL		D, VKO, VV	VKO PČ	VV	VV
Multikulturalita				AJ	AJ, PŘ	D, VKO	NJ, RJ, Z	NJ, RJ, KAJ	AJ, NJ, RJ, KAJ

Princip sociálního smíru a solidarity				VL	TV	VKO, TV	VKO, Z, TV	TV	TV
ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA									
Ekosystémy	PRV	PRV	PRV	PŘ, VL	PŘ, VL		VKO	Z	
Základní podmínky života	PRV, VV, PČ	PRV, VV, PČ	PRV, VV, PČ	PŘ, VL, VV, PČ	PŘ, VL, VV, PČ	VKZ	VKO, PP, VKZ		
Lidské aktivity a problémy životního prostředí	VV, PČ	VV, PČ	VV, PČ	M, VV, PČ	M, VV, TV, PČ	PP, Z, VKZ	AJ, VKO, FY, VKZ	AJ, M, FY, CH, Z, PČ	M, VKO, FY, CH, Z, VKZ
Vztah člověka k prostředí	M, PRV, VV, PČ	M, PRV, VV, PČ	M, PRV, VV, PČ	PŘ, VL, VV, PČ	VL, VV, PČ	M, Z, TV, PČ	M, FY, PP, Z, TV	M, CH, PP, TV	ČJ, CH, VKZ, TV
MEDIÁLNÍ VÝCHOVA									
Tematické okruhy receptivních činností									

Kritické čtení a vnímání mediálních sdělení				PŘ, VL	INF, PŘ, VL	INF	TV	TV	M, TV
Interpretace vztahu mediálních sdělení a reality					PŘ, VL		VKO	ČJ	
Stavba mediálních sdělení						ČJ			
Vnímání autora mediálních sdělení				ČJ			INF		
Fungování a vliv médií ve společnosti				PŘ, VL, TV	TV	HV	VKO, HV	ČJ	
Tematické okruhy produktivních činností									
Tvorba mediálního sdělení				VL, VV	ČJ, PŘ, VL, VV		ČJ		INF

Práce v realizačním týmu				VL, TV	TV	M, HV	M, PČ	HV, PČ	M, HV, VKZ, PČ
---	--	--	--	---------------	-----------	--------------	--------------	---------------	---------------------------

4 UČEBNÍ PLÁN

4.1 Organizace výuky vzdělávacích oblastí a jednotlivých vzdělávacích oborů

Rámcový učební plán – 1. stupeň

Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor	I.	II.	III.	IV.	V.	Celkem	
Jazyk a jazyková komunikace	ČJ a literatura	8	6	7	6	6	33	41
	disponibilní	1	3	2	1	1	8	
	Cizí jazyk			3	3	3	9	11
	disponibilní	1	1				2	
Matematika a její aplikace	Matematika	4	4	4	4	4	20	24
	disponibilní		1	1	1	1	4	
Informační technologie	Informatika				1	1	2	2
Člověk a jeho svět	Prvouka	2	2	2			6	13
	Vlastivěda				2	3	5	
	Přírodověda							
	disponibilní				1	1	2	
Umění a kultura	Hudební výchova	1	1	1	1	1	5	5
	Výtvarná výchova	1	1	2	2	1	7	7
Člověk a zdraví	Tělesná výchova	2	2	2	2	2	10	10
Člověk a svět práce	Praktické činnosti	1	1	1	1	1	5	5
Celková povinná časová dotace		21	22	25	25	25	118	118

Rámcový učební plán – 2. stupeň

Vzdělávací oblast	Vzdělávací obor	VI.	VII.	VIII.	IX.	Celkem	
Jazyk a jazyková komunikace	ČJ a literatura	3	4	4	4	15	20
	disponibilní	2	1	1	1	5	
	Cizí jazyk	3	3	3	3	12	12
	Další cizí jazyk		2	2	2	6	6
Matematika a její aplikace	Matematika	4	3	4	4	15	18
	disponibilní	0	1	1	1	3	
Informační technologie	Informatika	1	1	1	1	4	4
Člověk a společnost	Dějepis	2	2	1	1	6	7
	disponibilní				1	1	
	Výchova k občanství	1	1	1	1	4	4
	disponibilní						
Člověk a příroda	Fyzika	1	2	2	1	6	7
	disponibilní	1				1	
	Chemie			2	2	4	4
	Přírodopis	2	1	1	1	5	7
	disponibilní		1	1		2	
	Zeměpis	2	1	1	1	5	7
	disponibilní		1	1		2	
Umění a kultura	Hudební výchova	1	1	1	1	4	4
	Výtvarná výchova	2	1	1	1	5	5
Člověk a zdraví	Výchova ke zdraví	1	1		0	2	3
	disponibilní				1	1	
	Tělesná výchova	2	2	2	2	8	8
Člověk a svět práce	Praktické činnosti	1	1	1	0	3	4
	disponibilní				1	1	
Volitelné předměty z disponibilních hodin				1	1	2	2
Celková povinná časová dotace		29	30	32	31	122	122

Volitelné předměty

Oblast	Volitelný předmět	VIII.	IX.
Jazyk a jazyková komunikace	Konverzace v AJ	1	1

4.2 Poznámky k učebnímu plánu

1. V učebním plánu 1. stupně ve vzdělávací oblasti **Člověk a jeho svět**:
 - 4. ročník – 2 hodiny Vlastivěda, 1 hodina Přírodověda
 - 5. ročník – 2 hodiny Vlastivěda, 2 hodiny Přírodověda
2. V učebním plánu 2. stupně je zařazen další cizí jazyk realizovaný ve vyučovacích předmětech ruský a německý jazyk v 7., 8. a 9. ročníku v hodinové dotaci 2 hodiny týdně.

5 UČEBNÍ OSNOVY

Neveřejná část ŠVP. K nahlédnutí u ředitelky školy.

6 HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

6.1 PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ ŽÁKŮ

Nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu ve škole je hodnocení žáků. Hodnocení žáků je běžnou činností, kterou učitel ve škole vykonává průběžně ve výuce (ale i mimo ni) po celý školní rok.

Cílem hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, prostřednictvím které získává informace o tom, jak danou problematiku zvládá, jak dovede zacházet s tím, co se naučil, v čem se zlepšil a v čem ještě chybí. Nedílnou součástí hodnocení musí být konkrétní návod, jak má žák postupovat, aby přetrvávající nedostatky odstranil.

Hodnocení nesmí být zaměřeno primárně na srovnávání žáka s jeho spolužáky, mělo by se soustředit i na individuální pokrok každého žáka, respektive na hodnocení naplnění předem stanovených požadavků. Součástí hodnocení žáka ve škole je též hodnocení jeho chování a projevu. Celkově však hodnocení nesmí vést ke snižování důstojnosti a sebedůvěry žáka.

Jedním z cílů pedagogické práce obecně by se mělo stát oslabování motivace prostřednictvím známek. Naopak by mělo docházet k posilování motivace vnitřní, která je podporována žákovým vlastním (sebe)hodnocením.

Hodnocení pomocí klasifikace je doplňováno hodnocením slovním, neboť dokáže lépe postihnout individuální pokrok každého žáka a poskytnout celistvější informace o silných a slabých stránkách jeho výkonů.

Velmi cenným nástrojem pro hodnocení práce žáků je žákovské „portfolio“. Jedná se o shromažďování materiálů různého druhu tak, aby dokumentovaly stav vědomostí a dovedností žáka, případně úroveň osvojení jednotlivých kompetencí ve vzdělávání. Materiály mají různou podobu a v každém případě musí obsahovat doklady o tom, jak se žák vyrovnal s dovedností sebehodnocení své práce. Žáci mohou po dohodě s vyučujícím do svého portfolia zařazovat i osobní záznamy o úspěších v mimoškolní činnosti. Většinu grafických a technických materiálů si žáci odnášejí v závěru práce či školního roku domů.

Nutností je, aby žáci byli předem seznámeni s výukovými cíli, očekávanými výstupy pro daný ročník – specifikovanými pro hodnocené období.

Platná pravidla pro hodnocení žáků jsou součástí školního řádu.

6.1.1 ZÁSADY KLASIFIKACE

- a) Při hodnocení a klasifikaci učitel uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi a podporuje jeho všestranný rozvoj a zájem v podmínkách svobody a důstojnosti.
- b) Učitel přihlíží k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období z jakýchkoliv důvodů v učebních výkonech zakolísat.
- c) U žáka se smyslovou, tělesnou vadou nebo vadou řeči se při jeho klasifikaci přihlíží k charakteru postižení. Integrovaní žáci se SPU jsou hodnoceni podle Pokynu MŠMT ČR č. j. 13 711/2001-24.

6.1.2 PRAVIDLA HODNOCENÍ A KLASIFIKACE

- a) Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:
- 1 – výborný
 - 2 – chvalitebný
 - 3 – dobrý
 - 4 – dostatečný
 - 5 – nedostatečný
- b) Vyučující 1. stupně klasifikují každý předmět, na vysvědčení se klasifikace zapisuje číslicí. Vyučující 2. stupně klasifikují každý předmět, na vysvědčení se klasifikace zapisuje slovem. U žáka s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení určitého předmětu nebo více předmětech na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka.
- c) Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:
- 1 – velmi dobré
 - 2 – uspokojivé
 - 3 – neuspokojivé
- d) Celkový prospěch je hodnocen:
- v prvním až devátém ročníku stupni: *prospěl s vyznamenáním*
prospěl
neprospěl
- e) Žák je hodnocen stupněm:
- **prospěl s vyznamenáním**, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než „chvalitebný“, průměr z povinných předmětů nemá horší než 1,50 a jeho chování je velmi dobré
 - **prospěl**, není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „nedostatečný“
 - **neprospěl**, je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „nedostatečný“.
- f) Stupnice hodnocení výsledků práce v zájmových útvarech je: *pracoval(a) úspěšně*
pracoval(a)
- g) Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.
- h) Vyučuje-li jednomu předmětu více učitelů, stanoví výsledný stupeň hodnocení příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
- i) Učitelé jsou povinni si vést přehledy klasifikace, aby tyto mohly být kdykoli předloženy k nahlédnutí vedení školy.

- j) Na konci klasifikačního období zapíše učitelé příslušných předmětů výsledky celkové klasifikace do bakaláře před jednáním pedagogické rady.
- k) Výsledky klasifikace žáků se projednávají na pedagogických radách. Zákonným zástupcům žáka, který má na konci 1. a 3. čtvrtletí špatné pracovní výsledky, posílá třídní učitel prokazatelným způsobem sdělení o této skutečnosti.
- l) V posledním roce plnění povinné školní docházky vydá škola žákovi výstupní hodnocení o tom, jak žák dosáhl cílů vzdělávání. V pátém a sedmém ročníku základního vzdělávání vydá škola výstupní hodnocení žákovi, který se hlásí k přijetí ke vzdělávání na střední škole.
- m) V běžném a periodickém hodnocení může použít vyučující ke klasifikaci známku motivačním znaménkem, a to v případě, že by toto znaménko znamenalo pro žáka kladnou motivaci nebo zvláštní pochvalu za rychlou a bezchybnou práci.

6.1.3 ZÍSKÁVÁNÍ PODKLADŮ PRO HODNOCENÍ A KLASIFIKACI

- a) Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel kombinací těchto metod a forem:
 - pozorováním žáka a jeho aktivity
 - sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování
 - různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové)
 - analýzou výsledků různých činností žáka
 - konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologické poradny a dalších speciálních pracovišť pro děti
 - intenzivní a důslednou spoluprací se zákonnými zástupci žáka
- b) Žák 2. st. školy musí být v jednotlivých předmětech vyzkoušen ústně nebo písemně nejméně dvakrát za každé pololetí.
- c) Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a rozebere klady a nedostatky hodnocených výkonů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi hodnocení okamžitě, výsledek hodnocení písemných zkoušek a prací nejpozději do 14 dnů.
- d) Kontrolní písemné práce rozvrhne učitel rovnoměrně na celý rok.
- e) Termíny kontrolních písemných prací v délce trvání celé vyučovací hodiny prokonzultuje učitel s třídním učitelem, který koordinuje plán těchto prací. V jednom dni mohou žáci psát jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

6.1.4 KRITÉRIA HODNOCENÍ A KLASIFIKACE ŽÁKA V PŘEDMĚTECH S PŘEVAHOU TEORETICKÉHO ZAMĚŘENÍ

- a) Převahu teoretického zaměření mají oblasti:
 - jazyk a jazyková komunikace – předměty český jazyk a literatura, cizí jazyk
 - matematika a její aplikace – předmět matematika
 - informační a telekomunikační technologie – předmět informatika
 - člověk a jeho svět – předměty prvouka, vlastivěda, přírodověda
 - člověk a příroda – předměty fyzika, chemie, zeměpis, přírodopis
 - člověk a společnost – předmět dějepis

Při klasifikaci v těchto předmětech se hodnotí:

- Ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů
- Schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí
- Schopnost využívat a zobecňovat zkušenosti a poznatky získané při praktických činnostech
- Kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost
- Aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim
- Přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu
- Kvalita výsledků činnosti
- Osvojení účinných metod samostatného studia

b) Kritéria pro klasifikaci:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, plně chápe vztahy mezi nimi. Pohotově dovede vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činností jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Žák je schopen sám nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované teoretické i praktické činnosti. Samostatně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně a tvořivě. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Žák je schopen sám nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti požadovaných poznatků, pojmů a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných činností projevuje nedostatky. Podstatné nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Při aplikaci osvojených poznatků a dovedností se dopouští chyb. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky. Grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Žák je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, pojmů a zákonitostí závažné mezery. Při provádění požadovaných činností je málo pohotový a má závažné nedostatky. Při uplatňování osvojených poznatků a dovedností je nesamostatný, dopouští se podstatných chyb. V jeho logice se objevují závažné chyby, jeho myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Závažné chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké nedostatky.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky, pojmy a zákonitosti neosvojil uceleně, má v nich závažné mezery. Jeho schopnost vykonávat požadované intelektuální a praktické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí se vyskytují časté závažné mezery. Při výkladu jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s pomocí učitele. Jeho myšlení není samostatné, dopouští se zásadních logických chyb. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Nedovede samostatně studovat.

6.1.5 KRITÉRIA HODNOCENÍ A KLASIFIKACE ŽÁKA V PŘEDMĚTECH S PŘEVAHOU PRAKTICKÉHO ZAMĚŘENÍ

- a) Převahu praktického zaměření mají oblasti: člověk a jeho svět – předmět praktické činnosti sdružující tematicky celky dle školního vzdělávacího programu

Při klasifikaci v těchto předmětech se hodnotí:

- vztah k práci, pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech
- kvalita výsledků činnosti
- organizace vlastní práce na pracovišti, udržování pořádku na pracovišti
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci
- péče o životní prostředí
- obsluha a údržba zařízení a pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel

- b) Kritéria pro klasifikaci

Ve vyučovacích předmětech výchovného charakteru se při klasifikaci nepřihlíží k míře talentu, nýbrž ke schopnosti a motivaci žáka využít vlastních možností v rámci osobních mezí. Vyučující přiměřeně zohledňuje míru zájmu a aktivního přístupu žáka k plnění úkolů, zejména v oblasti praktických činností.

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce, dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažných nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci a udržuje v pořádku pracoviště. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně

se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál a energie. Vzorně obsluhuje a udržuje zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech jeho práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví. Při hospodárném využití surovin, materiálu a energií se dopouští menších chyb. Zřízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje převážně kladný vztah k práci, pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických postupech se dopouští chyb, potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energie. K údržbě zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být častěji podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a dostatečného vztahu k práci, praktickým činnostem a pracovnímu kolektivu, získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při tvorbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc. Ve výsledcích práce jsou závažné nedostatky. Práci dovede organizovat jen za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti a na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci. V obsluze a údržbě zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci, jeho vztah k ní, pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem je negativní. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Pracovní postupy nezvládá ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsaných ukazatelů. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Nezvládá předpisy o ochraně zdraví a bezpečnosti práce. Nevyužívá hospodárně suroviny, materiálu a energií. V obsluze a údržbě zařízení a pomůcek, přístrojů, nářadí a měřidel má závažné nedostatky.

6.1.6 KRITÉRIA HODNOCENÍ A KLASIFIKACE ŽÁKA V PŘEDMĚTECH S PŘEVAHOU VÝCHOVNÉHO ZAMĚŘENÍ

- a) Převahu výchovného zaměření mají oblasti:

člověk a společnost – předměty občanská výchova, rodinná výchova

umění a kultura – předměty hudební výchova, výtvarná výchova

člověk a zdraví – předmět tělesná výchova

V tělesné výchově se žák při úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v těchto předmětech se hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu
- osvojení potřebných vědomostí, zkušenosti, činností a jejich tvořivá aplikace
- kvalita projevu
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví

b) Kritéria pro klasifikaci:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně je rozvíjí v individuálních i kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním i kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má menší nedostatky. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetickou a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře vkus a tělesnou zdatnost. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Neužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj

estetický vkus a tělesnou zdatnost. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost. Nezvládá předpisy o ochraně zdraví a bezpečnosti práce.

6.1.7 HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

1. Každé pololetí se žákovi vydává vysvědčení, za 1. pololetí lze vydat výpis z vysvědčení. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyznačeno klasifikačním stupněm. Celkové hodnocení prospěchu zahrnuje výsledky klasifikace z povinných předmětů a chování, nezahrnuje klasifikaci nepovinných předmětů.
2. Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci 2. pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem.

Do vyššího ročníku postoupí i žák 1. stupně, který již v rámci 1. stupně opakoval ročník, a žák 2. stupně, který již v rámci 2. stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na jeho prospěch.

3. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci 1. pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka za 1. pololetí byla provedena nejpozději do 2 měsíců po skončení 1. pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se v 1. pololetí neklasifikuje.
4. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci 2. pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka za 2. pololetí byla provedena nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník. Žák, který nemohl být ze závažných objektivních, zejména zdravotních důvodů, klasifikován ani v náhradním termínu, opakuje ročník.
5. Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci 1. nebo 2. pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy bylo žákovi vydáno vysvědčení, písemně požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka daného předmětu ředitel školy, krajský úřad. Ředitel školy oprávněnost žádosti posoudí a neprodleně zákonnému zástupci žáka prokazatelně sdělí, zda bude žák přezkoušen.
6. Komise žáka přezkouší neprodleně, nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti. Není-li možné žáka pro jeho nepřítomnost v tomto termínu přezkoušet, může ředitel školy stanovit nový termín přezkoušení pouze výjimečně, a to ze závažných důvodů. Výsledek přezkoušení, který je konečný, sdělí ředitel školy prokazatelným způsobem zákonnému zástupci žáka, další přezkoušení žáka je nepřípustné.
7. Žák, který na konci 2. pololetí neprospěl nejvýše ze dvou povinných předmětů, koná z těchto předmětů opravnou zkoušku do konce příslušného školního roku v posledním týdnu školních prázdnin (do 31. 8.) v termínu stanoveném ředitelem školy. Opravné zkoušky jsou komisionální. Žák, který nevykonal zkoušku úspěšně, nebo se k jejímu konání bez řádné omluvy nedostavil – **neprospěl**. Pokud se žák do 3 pracovních dnů ze závažných

důvodů omluví ředitel školy, může ředitel stanovit náhradní termín opravné zkoušky, nejpozději do 15. září následujícího roku. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku.

8. Povolení opravné zkoušky zaznamenává třídní učitel do bakaláře.
9. V závažných a odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole.
10. Zkoušky se pak na žádost krajského úřadu zúčastní školní inspektor.
11. Žák, který po dobu nemoci navštěvoval školu při nemocničním zařízení a byl tam klasifikován za pololetí ze všech, případně jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy opět nezkouší a neklasifikuje, přebírá se jeho klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v těch předmětech, ve kterých byl klasifikován. V ostatních předmětech se neklasifikuje.
12. Žák opakuje ročník, pokud na konci 2. pololetí neprospěl z více než 2 předmětů, nevykonal úspěšně opravné zkoušky nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.
13. Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.
14. Ředitel školy dále může po projednání v pedagogické radě a na žádost zákonného zástupce žáka povolit dokončení úplného základního vzdělání žákovi, který některý ročník opakoval.
15. Ředitel školy může mimořádně nadaného žáka se souhlasem jeho zákonného zástupce přeradit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku na základě výsledku komisionální zkoušky, vyjádření lékaře a pedagogicko-psychologické poradny.

6.1.8 INFORMACE O PROSPĚCHU ŽÁKA

Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka:

- třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů nejméně 1x za pololetí (třídní schůzky, konzultační dny)
- třídní učitel nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci požádají
- v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování bezprostředně na výchovné komisi ředitel a členové výchovné komise
- přechází-li žák do jiné školy, zašle ředitel dosavadní školy škole, na niž žák přechází, dokumentaci o žákovi
- přechází-li žák do jiné školy po 15. listopadu nebo 15. dubnu, dokumentace obsahuje návrh klasifikace chování, hodnocení a klasifikaci v jednotlivých předmětech jako podklad pro celkovou klasifikaci žáka.

6.1.9 KLASIFIKACE CHOVÁNÍ

Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují. O snížených stupních z chování se po projednání rozhoduje v pedagogické radě – schvaluje ředitel školy. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování – školního řádu

během klasifikačního období. Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.

Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování:

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům školního řádu, nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků, ohrožuje bezpečnost a zdraví své nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, jimiž je vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy.

6.1.10 VÝCHOVNÁ OPATŘENÍ

1. Výchovná opatření jsou pochvaly a jiná opatření a ocenění k posílení kázně.
2. Návrh na udělení pochvaly a jiná ocenění se projedná v pedagogické radě.
3. Ústní pochvalu uděluje žákovi před kolektivem třídy třídní učitel, případně ředitel školy. Pokud se jedná o pochvalu za úspěch při reprezentaci školy, může příslušný učitel nebo ředitel školy seznámit s tímto všechny žáky formou zprávy ve školním rozhlasu nebo zprávy do Svinovského zpravodaje.
4. Písemná pochvala se uděluje zpravidla formou zápisu do žákovské knížky, na zvláštním formuláři, případně v doložce na vysvědčení.
5. Za mimořádný projev humánnosti, občanské nebo školní iniciativy, za záslužný nebo statečný čin může žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu ředitel školy, zástupce obce nebo školského úřadu.
6. Opatření k posílení kázně žáků se ukládá za závažné nebo opakované provinění proti školnímu řádu. Tato opatření předcházejí zpravidla snížení stupně z chování.
7. Podle závažnosti provinění se ukládá některé z těchto opatření: napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitele školy.
8. Třídní učitel uděluje důtku třídního učitele a seznámí s touto skutečností ředitele školy. Ředitel školy uděluje důtku po projednání v pedagogické radě. Třídní učitel nebo ředitel školy oznámí důvody udělení výchovného opatření prokazatelným způsobem zákonnému zástupci žáka.

6.1.11 KOMISIONÁLNÍ ZKOUŠKY

1. Komisionální zkoušky se konají v těchto případech:
 - a) Při přezkoušení žáka, má-li jeho zástupce pochybnosti o správnosti celkové klasifikace

- b) Při zkoušení žáka, kterého nebylo možno klasifikovat v řádném termínu na konci druhého pololetí.
 - c) Při zařazení žáka do vyššího ročníku bez absolvování předcházejícího ročníku.
 - d) Při zkoušení žáka, který plní školní docházku mimo území České republiky. Tito žáci konají zkoušky z vybraných předmětů ve spádové škole nebo ve škole při diplomatické misi nebo konzulárním úřadu ČR.
 - e) Při přezkoušení žáka, který je osvobozen od povinnosti docházet do školy.
 - f) Při opravných zkouškách.
 - g) Při přezkoušení, nařídí-li toto ředitel školy.
2. Komisi pro přezkoušení žáka jmenuje ředitel školy. Komise je tříčlenná, tvoří ji předseda, kterým je zpravidla ředitel školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel, kterým je vyučující daného předmětu a přísedící, který má aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. Klasifikační výsledný stupeň určí komise hlasováním. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol.
3. Ředitel školy může nařídit okamžité komisionální přezkoušení žáka, zjistí-li, že učitel porušil ustanovení o klasifikaci. Přezkoušení se provede nejpozději do tří dnů.